

ده ستبزاريك له كتيبي نه نجومه نى نه ديبان

مسعود محمد

له پراويزدا به يقي کوتايي قصيده کي لاپره ٦٣ که نووسراوه:
وهختي خه ندهو نيگه هو عيشوهو ناز
وا چاکتر بوو بنوسري (عيشوهو) چونکه سر له بېرې به پته کان ١١
برگه ييښه ده بوو نه مه پشيان هره وها بيت به تايهت له بېر خاتري
موسيقاي ناو به پته که. به حره که ١٠ برگه يي هله گريت.
به يقي سيمه ي پراويزه که، نيوه ديري يکه مي نووسراوه:
وه صلي نه گسیره وه ي زه حه ته
له لايکه وه کيشي له نگه، برگه يه کي که مه پوته ده برگه يي واتاشي نيوه
چله بو شير. له خو مه وه ريم زيه وشه يه کي له بار په يدا بکمه نه کا نه وه
نه ي سالم گوتوه و، ده بوو ليژنه هم لايه نه ي ساغ بکرا په ته وه يان
په نجه ي بو ناته واوي نيوديره که راکيشابا په وشه ي (نه کسیر) پش وه ک
پزانم ده ي (ليکسیر) بنووسريت.

له لاپره ٦٤، ليژنه نه ختيک پراويزي ماني ماموستايي خو ي
فروانتر کردوه له وه ي رها په که له خو نيره ده گه يه ي ده ي ديوان نالي،
له راهي ماموستا مه لا عه بدلکه ريمو فاتيح سير بکريت بو چه نده
چون واتاي به پته کان نالي. ي گومان نه و شرحه کار يکي گرانه هابه و
په کم هه و ي سر له بېرې بو نيگه پشتي نالي، به لام ي گومان نه و ي
که له بېرې زيه که ربي (نالي ناسي) حه رام بکات له بابا يه کي يه و يت
بواريکي ديکه په سه نه بکات، خو نه وه ي راستي ي شرحه دراني نه و
ديوانه پر به دم ده ريان بريوه که کار يکي کردويانه ناته واوه و بگره
سره تايه، له زور شو ينيشدا دياره نه و واتايه ي به به پته کان دراوه
چاو پوشي له که مو که سري نه گونجان کراوه. به نيسبت خو مه وه،
ناگام له هه مو سرو بېريکي به وه له ديون نه و شرحه هه يه و باره هاو
جاره هاش پر سم ي کراوه له وانا ليډانه وه ي شير ه کان:
هه وه ل جار شرح يکي که م هوار وه ساده هات بو نه نجومه ي کوري
زانباري کورد که من نه دامي کارا و نه رخانو نايي سر و کيش بووم.

روژنيک له روژه کان سره تاي سالي نوي ١٩٩٣ ز. له ديده نيکي
ده سته ي کوردي کوري زانباري عيراق چه نه دانه ي کم له چاپ کراوي
هه مه چه سته ي کوردي له و بېريزانه ي نيگه يشت. به منه تباري يه وه
چاويکي خيرام به چه نه باه نيکي نه و چاپ کراوه دا گيراو بووشن به
سره نيچ بو هه لسه نگان دن که به عاده ت به ره و رخته و راست کردنه وه و
لي به سر گرته وه دا ده رو ن. وه که له خو وه دياره، هه لسه نگان دن
چه نديکي جوړه تيش تيدا بيت. پاکانه بو خو ي ده کات که به نيازي
خزمه ت رو شني ريمه وه نه رازوي هه لېر ييت. دوو دلېه کي ي هيز
شه بېنگي داو ره وه وه له ناست تيشکي نه مه کداري بو راستي و دروستي
که به به رز کردنه وه ي فتيله ي چرا پتر پر شنگ ده داته وه.
له پيشه وه ده ستم بو (نه نجومه ي نه ديبان) ي هم ي نه يضي به گ پرد که
به چاوه ديري ليژنه ي ويژه وه که له پووري کوردي، له سالي ١٩٨٢ ز. به
چاپ گه يشتوه.

بېر له هه مو شتيک چوم بو ليسته ي هه له و راست له کوتايي کتيبه که دا
نه وه که من شتيک به هه له بزانه که چي خليسکي چاپ بيت. هر جاره
نه وه ي به راست داندر ابو له و ليسته ي ده هه له ي چاره ده کرد له شوي ي
خو ي دا. که ويستم هه له ي ديري ١٦ له لاپره ١٣ دا به و جوړه چاره
بکم که له ليسته ي هه له کاندا کراوه، ديم چي له و لاپره يه و ديره دا به
هه له داندر او هه يچ هه له ي تيدا زيه: ووشه ي (به دانش) راهه کراوه (به
زانست، به ژيري).

له لاپره ٦٣، ديري ١٦ ووشه ي (وه ز) راست کراوه ته وه به
(وه ز) که چي (وه ز) له هه مو روويه که وه ي عه يه. ده بوو (به که بو
سه د) له و ديره دا به (به که بو سه و) راست بکريته وه له بېر خاتري کيشي
به پته که. بېر له مانه ده بوو له نيوه ديري دووه مي به يقي دووه مدا ووشه ي
(نيشته ره) نيشاره ت لي بديت که به چوار برگه يي و به قورس کردن
ده نگي (ش) تيدا بخو يندر يته وه ده نا به پته که له نگه ده بيت (ز) ش ته
[٥]

مەرحوم فاتح، داخی بە جەرگم، چەند جارن بۆ ئېرسىنەو دەھانە كۆرۈپ بە زۆرىش لایى من دەمايەو... من بىن دوو دەلى تېم گەباند كە شەرھەكە سادەو بىن كىفایەتەو بەو شەرھە ناناسریت: لە ئمۇونەدا شەرھى چەند بەتېك بۆ كۆردە خۆم لە واتايان گەبىشبووم، بەك لەوان ئەمە بوو:

خاوو بىن خاوى دوو زولفى خاوم ئەز چاوه چاوى بەك غەزالە چاوم ئەز گۆم: سەر كە لە نېو دەبىرى بەكەمدا (خاو) و (بىخاو) دىنیت حالى خۆى بىن شەرھ دەدات بەرانبەر (دوو) زولفى خاو. بە لىك رۆبىن (تناظر) ھەر بەك لە وشەكان رۆو لە زلفىك دەكەن وە يا ھەر زلفە وەصفىكى بىن دەبىریت. لە نېو دەبىرى دووھەمدا (چاوه چاوى) ھىناو بە واتاى (ترقب) لە لەفزا دووھەمدا (بەك غەزالە چاوه) بە ژمارە بەكە لە واتادا (دوو) چاوه رادەگەبەن چونكە مامز دوو چاوى ھەبە. بەو بىنە (دوو بە بەك) و (بەك بە دوو) سەر لە نوى (تناظر) پەيدا دەكەنەو لەنگەرى ناوھەركى شىرەكە رادەگرن.

مەرحوم فاتح بە تەواوى نىمانەى ھات كە دەبى ھەولكى زلت بەدبىریت بۆ تەواو كۆردن قوولتر بوونەو لە شەرھى دىوانەكە. واپوو ئەو شەرھە كورتىلەبەى وەرگرتەو كەوتە سەر ئەم شەرھى وا لەبەر دەستىابە، لەو پىشدا كاكە مەمەد كە ئەوسا خۆى كارگوزارىكى كۆر بوو بەئەل باولو براكتەو فەرھادانە ئىدا سەرگەرم بوو. وەك لە بىرەم شەرھە كورتىلەكە لە ۱۹۷۳ يان ۱۹۷۴ خراپە بەر نىگای ئەنجومەن كۆرەو، ئەم شەرھەيان ھەتا سالى ۱۹۷۶ى خاياند... مەرحوم فاتحىش لە لاپەرە (۶)ى كىتەكەدا ئەم لاپەنەى بە كورنى باس كۆرەو كە دەبى: (... پاش ئەو بى چەند جارلىك چومە - لای فلانو بەركولىكى بەردلگرم سەبارەت بە (ئالى) و ھەستو چەشنى (ئالى) لاكرد...)

لە ئمۇونەى بەسەرگرتەو بى كە لەبەر لەو شەرھە بەھادارەى ماموستا كووبان بەتېكى موناچاتەكەى رىنى حەج لە ئالى شەرھەكەى دەخوازمەو كە دەبى:

لە سەد جى كلكى ئوشتر گەبىە ئەرضى مەھلەكە، ھىشتا يەمى فەججى عەمىقى ئالى ھەر بى قەصرو پايانە لە شەرھى دا وشەى (ئالى) نووسراو ھەر بە واتاى رەنگى ئال لىك دراو تەو ھەر چەند خۆى لە واتاى پاتەو پاتە وشەكە دزىو تەو بە رستەى (ھىشتا دەرباى شىقى رىگای دورى... رەنگى ئالى بە (شىن) گۆرپو كە دەزانىن لە بەتەكەدا ئەم رەنگە ھىچ ناوى لە ناودا نەبە. راستى و (ئالى، آل) بە واتاى (سەراب) دىت، سەراپىش دەشوبىتە (بەم، بەحر) چونكە وەك ئاودە دەكەوئىت. لە كۆردەوارى دا كە دەشلىن كلكى و شتر گەبىتە ئەرژ مەبەستيان مردنەت لەو رۆو ھەو گۆيا ھەتا ئەمرىت كلكى بە زەوى ناكەوئىت چونكە كەبىخ دەبىت بەسەر ئەز نوكانىرە ھەل دەتروشكى و پال نادانەو وەكو ولاغى دىكە...

لە لیستەى ھەلەكاندا ئىشارەت بۆ لاپەرە ۱۱۷ كراو كە سەھوئىكى تىداپە و راستى كۆردەو. بەلام لە ھەمان لاپەرەداو لە نېو دەبىرى پىش ئەو سەھوئەدا سەھوئىكى وەك ئەو ھەبە بە زەقى ماو تەو. لەو لاپەرە پەدا بەبى چوارەمى قىبەكەى شىخ رەزا بە ھەر دو ھەلەبەو وەھا نووسراو:

طەبەمى جەوادو كەرىمى ھەر وەكو قائلان دەلى زەرھەمى بە قنطار ھەمى بەخەشەو ئوشتر بە قنطار ھەلەى نېو دەبىرى دووھەمى بەتەكە كە لە لیستەى ھەلەكاندا ئىشارەت بۆ كراو ئەو وشەبەى (ھەمى) بەكەمە دەبى پىریتەو. بەلام لە نېو دەبىرى بەكەمدا وشەى (ھەر) زیادەو شىرەكەى لەنگە كۆرەو. ئەگەر (ھەر) بىنیتەو دەبى لە جىيان (كەرىمى) بنووسریت (كەرىم) تىجا (جە واد) پىش دەكرىتە (جەواد) لەبەر خاترى كىش:

طەبەمى جەوادو كەرىمى: ھەر وەكو قائلان دەبى طەبەمى جەوادو كەرىمى وەكو قائلان دەبى لە نېو دەبىرى دووھەمى پاش ئەم بەتە لەنگەكى زەق ھەبە، نووسراو: مىشلى بەحرىكە نە ساحلى بىتو نە كىنار ئەم دەقە بەك بىرگەى كەمە. رەنگە بەم جۆرە چارەسەر بىكرىت: مىشلى بەحرىكە نە ھىچ ساحلى بىتو نە كىنار لە بەرانبەر ئەم دزىرە شىرەئەدا، لە لاپەرە ۱۱۶، ئەم نېو دزىرە شىرەى ئاھى:

دەبى ئاھى لە جەزىن وەصلى دلبەردا بەقوربان بەك بىرگەى كەمە، بىنوستە (قوربان) بىت لە جىيان (قوربان) ھەم لەبەر كىشى شىرو ھەم لەبەر خاترى واتاكەى كە پەكى لەسەر (بى) ئىزافەكەوتوو.

دەچمەو بۆ لاپەرە ۷۹ كە لە لیستەى ھەلەكاندا ئىشارەت بۆ ھەلە لە نووسىنى بەتېكى (حافظ) كراو كەوا لە جىيان (آلا يا آبا) نووسراو (آلا آبا). دەبو لىژنە ھەلەبەكى گەورەتر چارەسەر بىكات كە بە كۆتايى غەزەلەكەو نوساوەو لە جىيان (أملها) ھاتوو (أملها)ى پەسەند كۆرەو كەچى لە پەراويزدا (أملها)ى بە (بىخەرە لاو) رافە كۆرەو كە (أملها) دەبەخشىت. لە جلدی (۲۳، ۲۴)ى گوڤارى دەستەى كۆرد سالى ۱۹۹۲، لەناو توئىزى گوتارەكەى د. ئەمىن موتابجى دا ئەم بەتە بە (أملها) كۆتايى ھاتوو. لە دىوانە چاپكراوكان حافظىشدا ھەر وەھا نووسراو.

لىستەكە دەمانتېریتەو بۆ لاپەرە (۸۱)ى ئەنجومەن ئەدىبان كە وشەى (كۆر) بىگۆرپىن بە (كۆر). سەرخواردنەو بەك لەو لاپەرە پە چەند ھەلەمان دىنیتە بەر چاو:

وشەى (طورەى) لە بەكەم بەبى غەزەلەكە دەبى (طورەى) بىت دەنا كىشى تىك دەچىت، وشەكە خۆشى (طُرە - طورە) بە.

له پەراویزدا، دېزې حەفتم، وشەى (بېداء) دەكرتە (بېدار) به واتاى (پەخەبەر، ئاگادار) ئەدىيەكانغان لەم وشەيو چەند وشەى دېكەشدا كه فارسین هەلە دەكەن. بەپىنكى حاجى قادر لە مەدحى كردگاردا كه دەئى: شەى بى نەظىرو هەمتا هەر توى كه بەر قەرارى بى دارو بى دىيارى بىدارو پاىه دارى هەميشە ئەم (بېدار)ەى دەكەنە (بېدار). وشەى (هەزار) به واتاى بولبول (هوزار) دەنوسن. بەپى نالى كه دەئى:

روخى تو گولېكە صد بەرگەو هەزارى عاشق ئەما
له هەموو چەمەن دىيارە بە ئوصولى نالە نالى
جواپە دەى لەوهداىه كه وشەى (هەزار) هەم به واتاى بولبولو هەم ژمارەى هەزار هاتووە ئىتر له قەتار بوونى (بەك گول - گولېك) و (صد بەرگ - به واتاى شەست پەر) و (هەزارى عاشق) سى پەلەى تاكو صدو هەزارى ژمارەى رىز كردووە سەرەراى واتا گشتىه نازدارەكەى بەپتەكه. له شەرجهكەى ماموستاى مدرس ئەم بەپتە بەم شكلكە نووسراوه:

روخى تو گولېكە صد وهك هوزارى عاشق، ئەما
له هەموو چەمەن دىيارە هەند
ئاشكراىه كه (صد وهك) له جياتى (صد بەرگ) نا دروستە له زور روووه، كه يك لەوان ئەو به ئەم نىوە دىرە تەنها خوئى له هەمو قەصدەكەدا دەپتە ۱۵ پرگە ئەوانى دېكە سەر له بەريان بەرگەيزو يك نەفسو گردن.

وشەىنكى دېكەش لەوانەى به هەلەئەى له كار دىن وشەى (ئما - ئەما) به كه كوردەكه دەپكاته (نوما) و دەلێن (قبيلە نوما - جيهان نوما) له جياتى قبيلە ئەماو جيهان ئەما.

له موانەبەدا دەئیم له رۆشنىيران نەدەوشابەوه سى وشەى (راناو، فرمان، زانكو) به واتاى (ضمير، فعل، جامعه) بەكار بېتىن. له لایەن (راناو) هوه ئەم پىشگرەى (را) سەر به فەعلە ئەك ناو ئىتر كه ئەمە دروست بىت دەبى (راماست، راخورى...) و گەلێكى دېكەش پەيدا بن دەلێن (راماست) به واتاى (پەنیر)ەو (راخورى) ش لیاە.

فرمان هەمان وشەى (فرمان)ە به واتاى (أمر): له گوتهى خەلقى نەخویندو دەبەیت دەلێن: فرمان خوم جى بەجى كرد، به واتاى ئەو هوى كه بلى: ئەوى فرمان بو به سەرمەوه جى به جىم كرد. هەلەت ئەمە بەكار هینانكى رەمەكەى به وهك ئەو هوى كه بەر له جەنگى دووهم خەلقى دزەبىيان و دەوروپەرى كه ركوك دەيان گوت: زەو بەكانم (لاین) كرد، مەبەستىشى تەسویه بو كه بەپىنك كۆلوتیل (لاین) سەر و كاپەت تەسویهى به دەستەوه بو. ئەم (فرمان)ە رەمەكەش له لایەن خویندەوارى شارستانەوه فەلسەفەى كالىو كرىچى تىدا بەكار هات لەوهدا كه (فرمان)ى به (عمل) لىكداىهوه ئىتر توند دەستى لى گیر كردو له جياتى

(فعل)ى رىزمان عەرەبى بەكارى هینا، گویا (عمل و فعل) بهك شتن. (زانكو) دارشتىنكى تىدا بەكار هاتووە پشت له هەمو دەستورات كوردى به: من ئەو هوى لى به عەیب ناگرم كه به رىكەوت (زان) له گەل (ولادە) يك دەگر ئەو هوى دەشیا لەم بوارەوه زانكو به جىگەى (متدال لى بون) بروات، بەلام له دەست متدال به كه (زان) كورت كراوهى (زانین) بى به ناچارى دەپتە كەرتى ناوى كارای وهكو (زور زان، كەم زان، لى زان). لەمەوه هەرگىز ناشى بچىتە بەراى وشەوه دەنا دەپتە (زان) به واتاى متدال بون مەگەر بلى (زانىگە) وهك كه دەلێن: نىستگە، جوگە ئەوماش ناىتە (جامعە). نىمە ئەگر له (گەله خەرمەن، گەله كۆبى) بهوه بو زاراوهكه بچىن وهك كه له (كۆمەل...) دا به روالەتیش بى ئەو (كۆ) به له وشەكەدا هەيه، دىسانەوه به چاو پۆشى ئەبى زاراوهكه له چەژدا شىرن ناىت: كۆزانت، كۆزائىن، كۆ؟ به هەمە حال ئەم بىرگىر بىه زىانكى تىدا شك ناىم هەرچەند پىوهندى به كەسەرى به (بىدار) هوه نیه.

دواى (بىدار) له نىوى دېزى به كەمى بەپى دووهدا وشەى (طوبه) وهك پىشتر باسى لى كرا دەبى (طوبه) بىت ئىتر له هەر شوینكى دېكەش هەبىت دەبى راست بكرتەوه.

له بەپى سىمى پەراویز (مەشاطە) دەكرتە (مەشاطە) كه ئەمە راستى وشەكهيو كىشى شىمىش وهما داوا دەكات.

بەپى چوارەم له نىوە دېزى به كەمى دا وشەى (بەرزو) نواتاى هەيو ئەكىشى شىمىش پى هەلەگىرت. ئنجا دەبى بلىن بەپى دوو هەمو سىمە چوارەمى پەراویزەكه واتاىان ديار نیه دەبى له نووسىنەوه دا هەلەيان ئەكوئىت ئەمەش دەقەكه يانە به رىئوسى ناو كىيەكه:

سازشى طوبه وه روويدا به فنون
بارى راخستوه بو دوشەكى بار
بەرىدا شانە به دل دامەن زولف
شان مەشاطە جودا بى به چنار
گەر قىاسەكەم به قەدت قەدى بەرزو
هەر وهكو سەرەوه موقابل به چنار
ئەم (قىاسكەم)ەش دەبى (قىاس كەم) بىت.

له لیستى هەلەكانەوه دەچم بو كىيەكه خوئى چەند تىبىنەكى پىوست هەن دەنچەمە بەر لىژنەو خوئىنەرانەوه:

له بەلگەى راست نەبوونى (قىاسكەم) شاىه دىك دەهینمەوه له نووسىنى لىژنە خوئىهوه: دىرە شىمىك له ناوهراسى لاپەرە (۶) دا بەم جوهرە كوئای دىت (مەگەر خوم كەم به قوربان).

له سەرەتای دېزى سىمى لاپەرە (۷) نووسراوه (سىمەم)، لەوئىدا كىشەيك هەيه به كەس چارەسەر نەكراوه: بوچى ئەم دوو (ى) له نووسىندا لىك دەترائىن خوئى) به پىنى دوواى خوئىهوه دەلكىت؟ ئاخو ئەگر وشەكه (سىسەم) بووايه دەكرايه (سىسەم)? زور به سەرى

دهنوسری: نو پاره‌ی پیمه، پیمانہ، پینتہ، پینتانه، پینتہن، پینتانه! که دهگنه دراوسینهن دوو(ی) لیکیان جودادهکنه‌وه، من خویشم به پیره‌وی رینوسی باو گه‌لک جار گونی ناده‌مه مه‌نتیقی نووسین که ناب ماملت جودایی تیدا بیت، به زوربه‌نی ته‌گر (ی) نیزافه به دووا وشه‌یکی وهک (شوون) دا هات دهنوسن (شوون‌ی قلیاسان) ته‌گر به دووا کاله‌کیش دا هات دهنوسن (کاله‌کی قلیاسان). سه‌یره له کوئی! بگه‌ریوه بو لاپه‌ره‌ی سه‌ره‌تای کتیه‌که ده‌بینی له دیزی سیه‌می (گه‌شه پیدان) که‌چی له دیزی نویه‌می نووسراوه (دهست پی کردن). هیچ به‌هانه‌یک به دهسته‌وه نیه (پی‌کردن، پیدان) بهم شیوه‌یی وه‌ها ناجور بنووسرین. بگومان هه‌له‌و ناجوری له هه‌ر که‌سیلکو لاپه‌نیکه‌وه بیت نادرست به‌لام دهسته‌ی کوردی خوی خاوه‌ن برپاره له‌سه‌ر رینوسی کوردی ده‌بوو نو پتر له په‌روشی چاوه‌دیزی ده‌ستوره‌کانی دا بیت. له‌به‌ر شه‌وه کوتایی لاپه‌ره (۷) وشه‌ی (به‌رامه‌ر) نووسراوه: شه‌وه‌ی دوو هاوری دیکه‌ی هه‌یه (سه‌رانسه‌ر، ده‌ورانده‌ور) خویشی (به‌رانبه‌ر) به‌لام له ده‌ر پیندا به پی داخوازی فونه‌تیک نووونه وه‌ستاهه له به‌رای ده‌نگی (ب) دا ده‌بینه (م) وهک له وشه‌کان (هه‌ننان، عه‌نبار، چه‌نبوله، زه‌نبه‌رهک...) (دا نوونه‌کان ده‌کرینته (م). نهک هه‌ر له به‌رای (ب) به‌لکو له به‌رای (پ) هه‌مان ماملت له‌گه‌ل (ن) دا ده‌کرینته به‌لام وشه‌ی نووتویی ده‌گه‌من له کوردی دا، به‌کیان وشه‌ی (قه‌نبار) به واتای گاز لی‌گرتن که ده‌کرینته (قه‌مه‌بار) و کورت ده‌بینه‌وه بو (قه‌پار). مرحوم ماموستا زه‌بیحی (سه‌راسو) بی به خزمی شه‌مانه دانا به‌لام به ورد بوونه‌وه قه‌ناعق هینا که (سه‌راسو) راسته نهک سه‌رانسو، به‌رانبه‌رو هاوری‌کانیشی یه‌ک که‌رت دووباره ده‌بینه‌وه...

(سه‌راسو) شه‌وه ده‌گه‌بن که له (سه‌ر تاسو) وه ته‌ماشای شتیک ده‌کرینتو به‌سه‌ح ده‌کرینته‌وه. شه‌م (به‌سه‌ح) هه‌سه‌له‌که‌ی (به‌سه‌ه) له (سه‌هینن) ی په‌له‌وی‌یه‌وه هاتووه به واتای (تفقُد) به‌لام (ه) که‌ی گوپاوه به (ح) هویکه‌شی ته‌ویه کوردی هه‌موو (ه) ی کوتایی وشه تی‌ده‌بات، نیزه‌دا گوپاوه‌ق به (ح) وهک که (په‌ه) ده‌کرینته (په‌ح). له نمونه‌ی قرتان (ه) ی کوتایی وشه: په‌نا، شا، نه‌للا، کوتا...

لاپه‌ره (۹، ۱۰) ی کتیه‌که هه‌له‌وستیکی گه‌ره‌که: له لاپه‌ره (۹) وه هه‌تا لاپه‌ره (۱۷) نووسینیکی ماموستا ره‌فیق حیلمی له کتییی (شیمرو ته‌ده‌بیان کوردی) به‌وه به ده‌قی خوی بو شه‌م کتیه‌ی راگوپوزاوه، بریقی به له ناساندن فه‌بضی به‌گه‌ه به خوینته‌ری کوردی سه‌رده‌م. لیژنه‌ی ویژه‌وه که‌له‌پور زور به زانایی ناسکی به‌وه له ناست گوته‌یه‌کی ماموستا حیلمی که ده‌تی فه‌بضی به‌گه‌ه (عه‌سکه‌ریکی عالمو ته‌دییکی عه‌سکه‌ر بوو)، له په‌راویزدا شه‌م دوو دیره‌ی شیمه‌ری (فه‌بضی به‌گه‌ی) به‌شایه‌ه هیناوه‌ته‌وه:

که جه‌بشی غه‌م هه‌جومی کرد نیطامی عومری من تیکچو

نیه‌ر مومکین نیه‌ه ناسایش حالی په‌ریشانم
پینای بورجی به‌ده‌ن روخا به گولله‌ی حادثان نیمرو
نه‌ما قووه‌ت له نه‌ژنوما برا پشم شکا شانم
سه‌یره ده‌که‌یت دوو به‌یتکه چه‌ند پره به که‌ره‌سته‌ی له‌شکر
چوارینه‌کی شیخ ره‌زا له هه‌مان په‌راویزدا ده‌نگی قسه‌یه‌کی دیکه‌ی
ماموستا حیلمی ده‌داته‌وه له پاره‌ی فه‌بضی به‌گه‌وه که ده‌تی: له زه‌مان
حکومه‌ن عثمانی، که هیشتا قول ناغاسی بو، مودیری مه‌که‌بی
عه‌سکه‌ری به‌غدا بوو. شه‌مه ده‌قی چوارینه‌که‌یه:

چ عجب گر به وجود تو بنازد بغداد
ای وجود تو محیط دوجهان استعداد
گرو از مهربرد ذره بدان ناچیزی
اگر از رأی منیر تو کند استعداد
ده‌نگ دانوه که له‌وه‌وه دبت که (بنازد بغداد - به‌غدا ناز بکات) وا
را ده‌گه‌په‌ن له‌وه‌ده‌دا ته‌بشی به‌گه‌ه نیشته‌جی به‌غدا بووه. به داخه‌وه له
رافه‌کردن چوارینه فارسیه‌که‌دا لیژنه دوچار یه‌ک دوو خلیسک بووه.
ده‌بوو له جیات (لی‌وه‌شای - به واتای (استعداد) بی (لی‌وه‌شایه‌ی)
وهک که ده‌لین (ساده‌ی، ناماده‌ی) نهک (سادی، نامادی). ته‌گر
وشه‌که (لی‌وه‌شای) بوواپه نه‌ده‌بوو به‌لام (لی‌وه‌شانه‌وه) وهک به‌شیک له
فیعلی دیکه‌ی کوردی شه‌م پاشگره‌ی (هوه‌ی) لی بوته‌ که‌رتی به‌ره‌ق.
ده‌بینن نالی گو‌توویه‌ق:

گه‌رمی ته‌ری به‌هاره که پشکو کوژاپه‌وه
نه‌ی‌گوت (کوژاوه) چونکه (کوژانه‌وه) به‌ره‌ته.

له شه‌رحی دوو مصرعه‌ی دووایی چوارینه‌که لیژنه ده‌تی: گره‌وه له خور
ده‌باته‌وه «ذره» بهو هیچو پیچی وردیله‌ی به ته‌گر داوای یارمه‌ن له
بیر و رای تو بکات (یاخو ته‌گر له مه‌زترین به شه‌وق (واتا خور) سوود
وه‌ریگری)

جاری له پشه‌وه، ده‌بوو (ذره) به ته‌واوی خرابایه سه‌ر رینوسی
کوردی و بکرینته (ذهره) ده‌تا ته‌گر (ذهره) به‌خویند رینه‌وه به پی گوشینی
ده‌نگی (ر) نه‌وسا وشه‌که واتای نامینیتو کیشی مصره‌عه‌کش له‌نگ
ده‌بیت. شه‌جا نه‌ده‌بوو بی (یاخود له مه‌زترین به شه‌وق (واتا خور)
سوود وه‌ریگری) چونکه ناشی ذهره له خور شه‌وق وه‌ریگریته
گره‌ویشی لی بیاته‌وه، سه‌ره‌رای شه‌وه‌ی که ته‌گر ذهره به شه‌وقی خور
گره‌وه له خورو نه‌رزو ناسمانیش بیاته‌وه چ؟ مه‌دحیکی فه‌بضی به‌گه‌ه
له‌وه‌دا په‌یدا نایب...

له لاپه‌ره (۱۰) لیژنه دوو سه‌رنجی هیناوه‌ته‌وه:

سه‌رنجی په‌که‌م شه‌ویه که له هه‌ندتی سه‌رچاوه‌دا له جیات مصرعه‌ی
چواره‌می چوارینه‌که نووسراوه (اگر ز نیر اعظم بکند استعداد). هه‌ر
سه‌رچاوه‌یه‌کی شه‌مه‌ی په‌سه‌ند کردیته له راسته رینی ده‌ستوروات

ممدحی لاداوه چونکه له دهقه که دا هیچ بنگه په کی وشه یی ویا ممدعوی په پدا زیه که مبهست له (نهییری نه عظم) فیضی به گ بیت. له فرزی یو گوتیا به (از نهییری عوظمت . . .) ته نویلکی هله گرت که مبهس له (نهییری عوظمای تو) هوش و گوش و بیرو برای ممدح کراو بیت.

وا بزائم لیژنه نم دهقه یی پراویزی لاپره (۱۰) یی له نه زه ردا بووه که له پراویزی لاپره (۹) دا و اتاکی به کوردی لاداوه ته وه به لام نیشاره یی بو نم لایه نه نه کوردوه.

سمرنجی دووم نه وه په که دهقی: وا به ناو بانگه که نم دوو هه لسته دهر باره یی (موفقی زه هاوی) به:

ووشه یی (هه لسته) که به واتای (شیر، نظم) دیت له و سمرنجده دا ده چینه وه بو دوو په پته کوردیه که و چوارینه فارسیه که یی لاپره (۹).

دیاره مبهسیش چوارینه فارسیه که په چونکه کوردیه که خاوه یی دیاری هه په معلومه بوچی داندر اوه، که شه کوا ی حاله و ممدحی که سی یی نه کراوه. هه رچی چوارینه که په ممدحه، ریی تی ده چی بو ممدحی موفقی زه هاوی داندر ایبت، هم له بهر نه وه یی که له به غذا زیاوه هم له بهر ده لاله تی (محیط دوجهان استعداد) که له شان و عیلمی زه هاوی ده وه شینه وه: به تی ده زاین شیخ ره زا هه جوی توندو تیزی موفقی کوردوه به لام دهشی نم ممدحی بهر له هه جوه کان گوتیت وه که له ممدحا گوتوه تی:

مومکین زیه نیدراکی حه قیقت به نه هاوی مومکین زیه نیدراکی نه کا زیه یی زه هاوی له گه ل نه ممدحا، چه زی شیعه که له گه ل نه و ممدحانه یی یو گومان بو

فیضی به گی داناون هیونی یه یک سهر چاوه یی ممدح کراون. به هه مه حال ده بو لیژنه له جیات (نم دوو هه لسته) بی (نم چوارینه په، نم رو باعی په . . .) یان (نم دوو به پته فارسی په) هه تا خوینتر حیسای تی تیگ نه چیت وه که من یو ماوه به یک نیم تیگ چوو. واتای چوارینه که شه وه که من تی بگم نه مه په: ج سهر نه وده هه په به غذا به بوون تو تیندا ناز بکات، نه یی نه و که سی وجودت (محیط) یی دوو جیهان ناماده یی په. زه پره به و هیچی به یی خو یوه گره له خور ده با ته وه له بیرو برای پروناکی تو داوا یی یار منی بکات.

نم (محیط) هه وه که بزائم به واتای دهرای (محیط)، واته نو قیانووس Ocean هاتووه نه که نابلو ته دهر وه که لیژنه بو یی چوو، دوو جیهانه که شه بو دنیا و قیامت ده چینه وه نه که دوو جیهان وه یا ده جیهان که ژماره یی خورایی پیوه لکایت و هیچی تی نا چیت. له لایه ن کیشی چوارینه که وه جگه له ژماره دوو ژماره یی (ده، سی) شه دست ده دن. ژماره (سه، نه، سی، نوی) فارسیش دست ده دن به لام هینده یی (دو، ده، سی) گورج نین.

له لایه ن واتای به کیش و تراز و وه ته نها (دو) دست ده دات که دنیا و قیامت ه.

له لاپره (۱۱) وشه یی (مشیمه) به مندالدان داندر اوه. وه که بزائم مندالدان ره جم، هه رچی مشیمه په (پزدان) یی بی ده لین. نم (پز) وه که له (پسام، پزام، کورم) دا دهر ده کوی هه مان (پسر - پسر) یی فارسی په له کوردیشدا هه په به لام به زاروه بو مشیمه رویشته. راهی به یی به که مو دووه می قصیده که یی لاپره (۱۱) به په که وه شیرن دین. من واتای هه دوو به بیت بهم جوړه تی ده گم، نه ممش ده قیامت به رینووسی کوردی:

ز نوطقه یی قه لسه مت دهر مشیمه یی قیطرطاس نه تیجه هاست به قیمت گرانتر نه ز نه لاس صحیفه موعجیزه پیراست به سکی چون مهریم به بهر گروفته مهوالیدی عیسه یی نه نفاس شیخ ره زا دلوی قه لمی ممدح کراوه که یی ده بیت وشه له (قرطاس) دا به (نطفه) داده تی و قیطرطاسه که شه به پزدان. (نطفه) سهرتای رسکان منداله له پزداندا. تیر نم نوطقه یی قه لمی ممدووح له پزدان کاغه زدا ناکامی وه های هه په گرانتر یی به نرخ له نه لاس.

صحیفه (واته: رو و پره که ده کاته وه قرطاس) موعجیزه نه خشینه چونکه وه کو مهریم له هه ناوی خویدا گه لیک مندالی عیسه یی نه فه سی هه لگر توه. وه که ده زاین هه ناسه یی عیسا نیچا که روه بووه، نتجا هه ناوی مریم به یک عیسا ی تیدا بووه [عیسا ش مندالی نه بووه نه ما دلوی مهره که به که نه زوک زیه] هه رچی پزدان کاغه زدی دوسته که په تی چندین مهوالیدی وه عیسا ی تیدا په که وشه کان نامه کن.

له (معجزه پیرا) دا وشه یی (پیرا) که رتی ناوی کارا - اسم فاعل - یی دار یژراوه له چا وگی (پیراستن) یی فارسی هاتووه که بریق په له جوان کردنیکی عه پ بریت و ده بیت ته واو که ری (آراستن ناراستن) که زیاد کرده له جوان. کورد که (نارایت) به کار ده هینت له و (ناراستن) وه هاتووه به لام که ناراسته به واتای (تگرتن - توجیه) له کار ده هینت تیندا به سه هوو چوو: ناراستن و پیراستن هه ردوویان پیکه وه به واتای جوان کردن دین. به مه جاز دهشی ناراسته کردن به (تیار کردن) پروات که له شکر به چه که ناراسته ده بیت.

له دیره شیمری سیمه یی قصیده که دا که شیخ ره زا له رووی قیاسه وه، نه یی نه مین فیضی به جویره نیل نه مینت داده نیم، پالشته که یی له و قیاسه دا نه وه په که وا هه روه که جویره نیل هه لگری وه چی خودایه و نه مینی وه چی، نه مین فیضیش هه م ناوی نه مینه هه م کاغه زیشی پره له موعجیزه.

من تمام زیه به سهر هه موو کتیه که دا بجمه وه و ره خنه کاری له گه ل

تەمىن بەلگە لىژنەدا ساز بىدەم چونكى پتر لە كىتەبە كە دەخايىنى ناو ناو پىك نەب دەست بو چىقلىك وە يا قەسەلىك دەبەم ئەو پىش بە نيازى خزمەت كىتەبە كە خوى .

لە لا پەرە (۱۳) دا راقەى دەقاودەقى (دُر يىمى) بە (دورى ناياب) كراوہ كە نەختىك لە راستە واتاى وشەى (يىتم) دوورە، بەلام لە راقەى سەرلە بەردا بە (دورى بەكانە) لىك دراوہ تەوہو جى خويەتو راستە، تەنبا زىدە شەرخىك پىوستە بگوترى : (دُر يىتم) ئەو دور پەرە كە لە قەپىلكىكدا تەنباپو دانەى دىكەى لەگەلدا زىە ئىتر گەورەتر دەب لەوانەى بە تەنباپى فراژى نابن . وشەى (ناياب) پىش ھەرچەند لە واتاى زىدە پەسەند بەكار دىت لە حەقىقەتدا بەشتىك دەگوترى ھىچ ھاوتاى نەبىت بگرە ھەر دەست ناكەوت چونكە (ياپىدن) واتە دوزىتەوہو دەستكەوتن، كە گووت (ناياب) دەست نەكەوتن دەگەيەن . لە تەك نايابدا وشەى (كەم ياب ، كەم ياب) ھەيە كە دەكاتەوہ كەم مائەند .

لە لا پەرە ۲۲ ، ۲۳ دا لىژنە بو سالى لە داىك بوونو مردن نالى ھەر ئەو سالانەى داناوہ كە لە كۆنەوہ پى بەلگەو لىكۆلنەوہ باوى ستاندوہ پى ئەوہى ھىمايەك بىكات بو رايەكى دىكە كە لەو سالەى بو مردنەكە دائراوہ كۆلنەوہ تەوہو كۆمەلىك بەلگەى لە دىوانەكەى نالى خويەو ھەلنچاوە كە ناشى نالى لە تەمەن ۵۶ سالى مردىت . ئەم رايەى من لە كىتەبى (چەپكىك لە گولزارى نالى) كە لە حەفتاكاندا بلاوكرايوہ ھاوئوہ . سەبرىكى لا پەرە (۳۱) ى شەرخى دىوانەكەش بىكەت دەبىنى مرحوم فاتح لە پەراويزدا نووسىويەن بەلگەكان سەر بە ساغ كردنەوہى سالى مردن نالى لە دەستووسىكى (مسعود محمد) وەرگرتوہ . رايەكەى من جگە لە لىكدانەوہ شايدەى باپىرم حاجى مەلا عەبدوللەى جەلېزادەشى لەگەلدايە كە گوئبووى كاتىك لە سالى ۱۲۸۹ ك . مەككەى بەجى ھىشت نالى بەر حەياتو زور بە سالدو چوو بوو . تەمەن ۵۶ سالى لە چاو ئەو پىرىيەى كە حاجى مەلا عەبدوللە دىبووى دەلالەن چەندىن شەخرى نالىش راي دەگەيەن ئا ئەو تەمەنە زور كورت دىت . بە ھەمە حال ئەو لىكۆلنەوانەى سالەكەى مەرگى نالى بە سەھ دەكەنەوہ ئەو پى داگرتانەى لەسەر سالان ۱۸۰۰ و ۱۸۵۶ ز . بو زيانو مەرگى نالى بە دلگەرمىيەو بەردەوامن ھەمووى پى لزوم دەبەن پاش ئەوہى ماموستا عبداللە حداد، دوواى گەرانەوہى لە خوئىدن ئەوروپاى لە تەلەفزيون - وا بزانم : ھى موصل - باسى كىتەبى نووسەرىكى فرەنسەى گىرايوہ كە دەنى لە سالى ۱۲۹۰ ك . نالى لە ئەستەنبول مردو بە خاك سىبىرا ، نووسەرەكە خوئىشى لەوى بوو . ئەم سالەى ۱۲۹۰ كە دەوہستىتە ئاست سالان ۱۸۷۳ - ۱۸۷۴ ى ز . تەمەن دەگەيەنئە ۷۳ - ۷۴ سال كە لە ۱۸۰۰ ھايتىتە دونيا .

راسقەيەكەى، ئەو بىرىيەى كە باپىرم لە نالى دەگىرايوہو لەباوكم و مائەوہ بە نىمە گەيشتوہ پتر لە ۷۳ سال رادەگەيەنئە كەوا سەرەتاي

بوون چەند سالىك دەخاتە پىش ۱۸۰۰ ز . ھوہ بەلام بەلگەى ماددى بو ئەم لا پەنە تا ئىستا لە دەست كەسدا زىە ھەروەك بو ۱۸۰۰ پىش ھىچ بەلگە پەيدا زىە . تو بلى نووسەران دەست لە سالە دروزنەكەى ۱۸۵۶ شل بىكەنەوہ ؟ باوہر ناكەم !

لە پەراويزى لا پەرە ۲۳ بە دەم باسى زيان نالىيەوہ، لىژنە بو ئەوہ چوہ كە نالى لە پاش سالى ۱۸۴۰ ز . كە دەوہستىتە بەرانبەر سالان ۱۲۵۵ - ۱۲۵۶ ك . بە ناچارى سلیمان بەجى ھىشت . ھەرچەند لىژنە ھوى ناچارىيەكە بە دەستەوہ نادانو بەلگەش ناھىتەتەوہ بو سەپاندن ئەو سالە بەلام وا پى دەچىت ئاوارەبوون نالى بە تىكچوون حوكمران بابانەوہ دەبەستىتەوہ كە بە پى بوچوون خوى سالى ۱۸۵۰ ز (بەرانبەر ۱۲۶۶ - ۱۲۶۷ ك .) دەگرتەوہ . دەبىن ۱۰ سالىك ماوہ ھەيە لە نيوان ۱۸۴۰ و ۱۸۵۰ دا ئىتر مرؤف نازان چۆناو چۆن لە ئاست ئەو بىروپايدا كەوا لە پەنجان ماوہ تەوہ دنى خوى تەسكىن بىكات :

لە دىوان عبدالباقي العمري تىك چوون بابان بە پى حىساى (جمل) بەم مصرعە ديار خراوہ :

بسىد رايك فشت بابانها
كە سالى ۱۲۶۱ ك . دەگرتەوہ، لەمەشدا شوپە زىە ھەم لەبەر دەلالەن شىعەرەكەو ھەم لەبەر قەسى دەماو دەمى كۆنەى كە دەزانن لەشكرى ئەحمەد پاشا لە كۆنەى شىكسى ھىنا بەرانبەر نەجىب پاشاى والىدا شىكەستەكەش ھونەرى نەجىب پاشاى تىدا نەبووہ، پى نەرو بەرى لەشكرى بابان خوى سەبەب بووہ . باپىرم گىرايوہو كە عومرى ۱۰ سالى بووہ شووى گوئى لەو تەقو ھورەى ناو لەشكرى بابان بووہ كە بوئە ھوى لىك ھەلەوشان . باپىرم لە ۱۲۵۰ ك . پەو لەد بووہ بو (۱۲۶۱) ۱۰ سالىك مەودا ھەيە . دەگىرئەوہ، نەجىب پاشا زور پى ئومىد بووہ لە سەرکەوتن رجاكاران دەنيزىتە لاي ئەحمەد پاشا كە رىزى نەشكىنئە چى ئارەزوئەق بوى بىكات .

لە وەلامدا دەنى ئەگەر والى دەخالەتم پى بىكات دەبىكەم بە كوئىخاى قورپتان . . . ئەم قسانە جى گومان نىن ھەرچەند مېژوونوسان شىكى دىكە بلىن .

راسقەيەكەى چ ھۆيەكى ئەوتو زىە وەھا لە نالى بىكات كە لەبەر تىكچوون حوكمى بابان لە سلیمان دەرجىت : ئەحمەد پاشايەكى بە سەلامەت لە ئەستەنبول بژىتو تورك ھىچى لى تەكەن، بو دەن نالى لە ترسى دەستدرىزى ئەو توركانە ئاوارە بىت ! ئەحمەد پاشا گەشتو گەران ئەوروپاشى كردوہ، لە ئەستەنبول مەجلىسى ئاوەدانو بەھاوتوبات ھەبوہ ھىندەش تىرو تەسەل بووہ بەكىكى وەكو شىخ رەزا بارەھا مەدحى دەستو كەرمى كردوہ، ئىتر نالىيەكى شاعىرو پى ماپەى دنياى لە چى پترسىت ؟ سالم دوورە پارىزى كردوہ كە دەزانن بارى ئەو بە پى پايەينكى دنياى تىندا زىاوہ جودايە لە ھى نالى، خو

تەوېش وەھا ئاوارە تەبەھە كە لە سەلیمان بە تەواوی بەتەكەتە، نالیش لە جەزى دەسلەتتە توركاندا ژباوەنای بو ئیرانو توروران تەبەرد. شتیكى لە پەریارى واقیعمەو دیتە لیکدانەوێ بە لایەنەو تەوێ نالی بەر لە بەمان بابان بە نیازى حەج سەفەرى کردوو، هەر بۆیە، موناچاتەكەى رەبى حەجى، بە هەر سە پارچەى بەك لە دوا یەكەو، باسكى ئاوارە بوون تێدا زەهەك كە وائەشكات لە دەستى بە مەتوایی و گەریەبە دەكات. نالی جارى لەو سەفەردا بووە حوكمى بابان هەلەو شەو حالى ولات شەوێو تیر دوو دل ماوێ لە گەرانەو تا ئەو دەمەى «قوربانى تۆزى بەگەتم» بۆ سالم دەتیرى و پەرسى بە دەكات تەوېش وەلامى بە تۆمىدى بۆ بەرى دەكات. سەریكى سەرەتای موناچاتەكە بەك كە دەتێ:

ئەلا ئەى نەفى بووم ناسا هەتاكەى حیرەى و سەرانی
 لەگەل ئەم عیشقازانە پەرو بازانە نازانە:
 مۆسلمان لیرە مان خائەتات هەر نەمان دینی
 پەشیمان بە كە دەرمان ماپەى تیمان
 تا لەم موناچاتەدا چ تەرسو لەرزىكى روخان بابانو قەمچى توركان ديار
 زەهە: نالی تانوت وەبەر خۆى دەن كە بەرەو حەج هەلقەن، تا دەتوانین
 تارماى تەرسو لەرزى بێنە ناو هەلبەستەكە دەن واتای وشەكان
 هەلگەرتەو. حەرم دەكرد لیزە بەلگەى سەپاندن سالى ۱۸۴۰ ز. بە
 دەستەو دابا بە چونكە سالىكى كەشو ماتو بە دەنگو دەلالەت چ فەرقى
 زەهە لەگەل ۱۸۳۹ و ۱۸۴۲ و ۱۸۴۵ . . .

دوای ئەم تەبەهە داوا لە خۆتەر دەكەم بە خۆنى ساردەو
 لەگەلدا سەرنجى ورد لە واتای دوو بەبى سەرەتای موناچاتەكە
 بەگرت، بە تايەق بەبى دووم: لە ماوەبەكى كورتشدا دل خۆى
 بەداتە بەبى شەشەم:

فەداكارى تەن و جان بە لە ئاسان هەراسان بە
 كە داخو دەردى بەگەى مەككە باخو وەردى مەردانە
 نالی لەم بەیتانەدا وەزەيكى ئارامى بە قورتو گرتى لە بارەى خۆبەو
 باس دەكات كە دەپەوى ئیمان خەستو خۆنى مسلمانەتى بە خەبەر
 بێنیتو بائى عاشقانە وەكو باز بەخوازیتەو پى بەریتو لەو وەزە
 ئارامەى هەلقەنیت. بە خۆى دەتێ: ئەى مۆسلمان! لیرە مانەوێ
 خائەتات نەمانو فۆتان دینیت. پەشیمان بە لەو ئارامەت چونكە لیرە
 (تەمانتو بەرەو حەج رۆشەن) دەرمانىكە دەبیتە ماپەى (مان - بقاء) وەیا
 ماپەى ئیمان. لە بەبى شەشەمدا ئەم واتا بە خەستە دەكاتەو كە دەتێ (لە
 ئاسان هەراسان بە) واتە بارى وەھا ئاسانو هەموار كە تێدايت خۆنى لى
 هەراسان بەك تا بەگەتە ئەو داخو دەردى رەبى مەككە كە باخو گوێ
 مەردە . . . بەنگە زینە رۆبى لە قەسەدا تەبیت كە دەتێم نالی لە
 هەموو هەمى پێشرو دووای ئەم دەمەى كە بەیتەكان تێدا هونیتەو
 حالىكى هینتە ئارامى بە خۆبەو نەدیتەو. تیر نازانم چۆن بەلگ

دل تەسكین بەكەم كە نالی لەبەر ناچارى لە سەلیمان دەرچوو.
 لە شەرحى دیوانەكە (خانە مان) نووسراو. وا دەزانم (خائەن)
 راستە چونكە پاشگىرى (مان) ئەم وشەبەو هى وەك ئەودا دەلالەت
 جیگە، شۆبى هەبە وەك كە دەتێ: نیشتمان مەبەست جیگە
 لى تیشتە. وەك ئەو (دودمان، گرومان - بە واتای عەرشى خوا . . .)
 و هى دیکەش. بەلام دەن بزانین لە (قارەمان، دوشمان، ئەهەبەن) و
 هى دیکەشدا ئەو (مان) وە (مەنش) شتیكى دیکەبە، لەگەل لائىشەى
 ئینگلیزى بەك ریشەن. لە كنىسى سەر بە زمان كۆنیتە خویندوومەتەو
 دەتێ لە (ناسمان)دا ئەم (مان) جودابە لەوان بەلام نالی لە جەبەو
 هاتوو. ئەگەر هەلەم نەكردن (هەورامان) دەن (خورامان - شۆبى لى
 هەلەتتى خۆر) بێت.

لە پەراوێزى لاپەرە ۲۵ى تەنچومەن سەرنج بۆ مەلایەكى
 ئۆمەرگۆنەق ولاتى كۆبى راکیشراو بە زىرەك شاعیر لە قەلم دراو
 تەوېش وەك (تەحمەدى كۆر) ناوى مەلا تەحمەد كۆرەبە. راستى بەكەى
 ئەم مەلایە كە مەشورە بە (ماموستا كۆرە). بەكێك بوو لە دوو كەسى
 كۆبى كە ناویان دەركردبوو بە خاوەن كەرامەت، ئەوى دیکەیان
 ئافەتێك بوو هەمىسان لى لادىو بە شارەت، بوو بە بووكى بەكێك
 لە بەتەمالى (خادم السجاده) كەركى كۆبى، ناوى (ماموستا مەلا ژنە
 عەنەبەر بوو بە هەر تەئویلك بێت، چ دینی چ فیزیایی، لە هەر
 دوویان پێش بێتو كەرامەت دیتراو و بێستراو. كاك تەحمەدى شێخ لە
 هەندى ئەو نامانەى بۆ حاجى مەلا عەبدوللای ناردوو سەلام بۆ
 (تاشەوان) دەتیرى كە ئەم ماموستا كۆرەبە دەگرتەو. لەو پەروووە كە
 بەبێك مەدرى بریفەكانیان بوو و تاشەوان بۆ كردوون. لە لایەن
 پایەى ماموستا عەنەبەرەو ئەوئەندە بەسە كە لە دەمى بە خاك سپاردن
 حاجى مەلا عەبدوللای گوتبووى، بەكێك دەشاربیتەو كە هەموومان
 دەهینیت. ماموستا كۆرەش خوا ناسك بوو بەوكم مەفتوون بوو،
 هەتا مەرگیشى لە سالى ۱۹۴۳ لە زۆر مەجلیسەكاندا بە سۆزو
 پەروشەو باسى تەحوالى ماموستا كۆرەى دەگىراپەو. بەوكم دەبگوت،

ماموستا شەرەزای (نەحو)ى عەرەبى ئەبوو بەلام هەر عیبارەتێكى بە هەلە
 بوى خۆتێدراپا پەو تى نەدەگەشت هەتا بوى راست دەكراپەو.
 گوئیوى تەحو نازانم ئەما دل بۆ مەعناى عیبارەتێك ناچیت هەلەى تێدا
 بێت. بەك لە كەرامەتەكان كە لە شۆبەى خەون راست خۆى نوواندبو
 ئەو بوو، بە بەوكى گوئیوو ئەگەر لە خیزانەكانى حەماغا هەر كامىكیان
 حەمەلە بە كۆرێكى دەن، ناوى بێن (حەمە زیاد) ناشى لە ماتى بەوكى
 بەخو بگرتى قەسى دیکەش زۆر ناتوانم دەریان بێرم. حەماغا تا ئەو
 دەمە وەچەى نیریتى ئەبوو تەمەنیشى پالى بە ۸۰ سال داوو. كاكە
 زیادى بەحەق مۆزدەى ئەو خەونە بوو، لە ماتى حەماغاش بەخو
 نەكرا. كاكە زیاد لە ۱۹۱۴ هاتۆتە دنیا دیارە ماموستا كۆرە تا ئەو سالەو

نهختیکش دواتر ژیاوه. به کیکیش له کهرامه ته کانی ماموستا عه بهر
نهوه یوه که شوی مهرگی کاک نه همدی شیخ، نهو خه بهری
مهرگه که ی به خه لئی راگه یاند بوو...

له پراویزی لاپهه ۳۲ دا وشه (ههلبهسته) هاتوووه گویا ریژه ی
ناوی کارای لیکدراوی یان داربیزراوه. له عهره ی (اسم فاعلی) ی بی
ده لئین له کاری (بهستن - ههلبهستن) هوه هاتوووه: ده ی خوینه رو لیژنه ش
ناگادار بکه مهوه له راستی بهک پیوه ندی ی بهم ریژه به ی ناوی کاراوه هه به
که به هوی (هر) هوه دروست ده بیته. له پیشه وه ده ی له گوشه نیگای تم
پاشگره وه، کاری تیپه رو نه په ر له به کدی جودا بگریته وه: ههرچی
نه په ره بپرای بپرای تم پاشگره به خوینه وه ناگری ج به ساده ی بیته
ج به داربیزراوی ی لیکدراوی بیته. ناشی له کاره کانی وهک: نووستن،
رویشتن، مردن، هه لکه وتن، دابه زین، به دووادا گهران، پاشگه ز
بوونه وه... ریژه ی ناوی کارایان لی وه بگریته وهک: نووسته ر،
رویشته ر، مرده ر، هه لکه وته ر، دابه زه ر، به دوادا گه ره ر، پاشگه ز
بووه ر... ههرچی کاری نه په ر هه به له بی به کاره یان پاشگری
(وی) نیسی فاعیله وه ریژه ی فاعلی لی دروست ده بیته ده گوتری:
نووستوو، رویشتوو، مردوو، هه لکه وتوو، دابه زیو، به دوادا گه راو،
پاشگه ز بوویه وه...

خوینه ر سه ری لی نه شیویت که تم وو شانه به دوو (و) کونای یان دیت:
تهوه ی ریژه ی کارا دروست ده کات دهنگی (وی) ریژه که به دوا
کونستاندا بیته (وی) کونسانتیشه که به دوا بزویندا بیته... به
داخوهه ری نووسه رسمی به که مان زور به بی باکی دوو (وی) له بو په ک
دهنگی (وی) دریز هه لیزارد. کوژی زانیاری کورد بو واوی دریز که
شویه یکی به سه ر تاکه واوهه په سه ند کردبوو چونکه هیچ مه نیق
ناسه لئی دوو بیته بیته نیشانه بو تاکه دهنگه مه گهر له حاله ن گوشراندا
وهک: که لله، شه...

کاری نه په ر ریژه ی کی سماعی هه به ناوی کارا ناوی چاوگیشی بی
ساز ده بیته: به ره لست، ریکه وت، سه رو، خوشگه ر... ناوی
کاران [به رکول، ده مه ته هه لده گری نایا ناوی کارایه یا ناوی بهر
کاره ههرچه ند (کول - کولان) تیپه ریش زیه (به رکاری بویت).
سه لقه ش ده زانیت، چه ند په کیکی وشه ی کاره که ده مینته وه بیته که ری
ناوی کارای نه وتویی. تم ریژه به له گه ل فیعلی تیپه ردا به بی
داخواری حال ناوی داربیزراو دروست ده کات لیتر ناوی کارایه یان
ناوی بهرکاره یان ناوی تاله ته... له نمونه دا: زور، خور،
دووربین، پیاوکوژ... ناوی کاران. ده سکوز، هه لبه ست،
رایخ... ناوی بهرکاران. ده سگره، چاپالو، ده سه به ره... ناوی
تاله تن.
واش ده ی ناوی واتا له ریژه به دروست ده بیته وهک: هه لسوکه وت،

هه لسو، وده سوو، لیتر کاره که تیپه ر بیته یان نه په ر فمریک ناکات
چونه ر شه کانی چالاکی ناوی کارا ناوی بهرکارایان تیدا په پدا
نابیت: وو شه کانی مه ندن چونکه ناوی واتان.

تیپه ی کی مه لوه و شرایه وه هه به له وه دا که دروست بوو ناوی
داربیزراوی نه وتویی به هوی پیشگری (لی، بی، تی) که به سه ل له
پریویشتن (به، له) هاتووون زینه هیزیک به وشه که ده دات له وانه به
کاری نه په ر نامی تیپه ری تی بگریته. به نمونه: بی گه بیشتن،
تی گه بیشتن، لی چووته پیش، پیدا چووته وه، تراخو رین... وهک تیپه ر
دینه بهرگویی. تم دیارده به له وه وه دیت که پریویشتن به به ریوه هه به
بیته هوی نه قلی تاوو ته نسیری کار که له عهره ردا (تعدیة بالواسطه) ی
بی ده لئین. تم سیفه ته ی پریویشته وه های کرد که له کاری نه په ری
(کوشان) ناوی کارای داربیزراوی (تیکوشه ر) په پدا بیته که به خیلافی
ده ستور (هر) ی خستوته دووا کاری نه په ر هوه [له زاری موکریانو
به شی دیکه ش له کوردستانی تیران، پریویشتن (ده) هه به که له دیوی
عیراق وه ی بو به کار دیت. نه وان ده لئین (ده خلداه) له جیان وه خلداه
وو شه ی (ده) له زاری موکریان جیگی به کاره یان جودایه له جیگی
(ده). ههرچی (ده) به بو حاله ن بیچوله ی به کار دیت: ده لئین وه منوه
بو تو سلاویک دباری بیته (نالیین) ده منوه - یاخود ده منرا... تم
باسه دریزه ی هه به...]

کاری تیپه ر له سه لدا که متاکورتیکی به هوی (هر) هوه ناوی کارای
لی وه رگراوه، نه ویش بی گرفت زیه، به نمونه ده لئیم (نان که ر) که به
روواله ت تم (هر) هه ی پیوه به دوو تیپه ر گه وه ی به ده وه وه به: په کیان
ته وه به که وشه که لیک دراوه ساده زیه، که س که ری (که ری) به
سه به خو یی له واتای فاعیل به کار نه هیناوه هه ر نه ی له ترسی تیکه ل
بوون له گه ل وو شه ی که به واتای (همار). تیپه ر دووه ته وه به، نه گه ر
(هر) بیچته سه ر فیعلی (کردن) ده ی بگوتری (که ره ر) وهک که ده گوتری
(نووسه ر، بیسه ر، بیته ر...). که واته تم دهنگی (ر) له (نان که ر) دا
به تره تیپه وه هی چاوگی (کردن) وهک له (نان خور) دا تهو (ر) ه
به تره تیپه. له وو شه ی (نان که ر) دا دهنگی (ر) پاشگره نهک به تره ی
چونکه له (دان) دهنگی (ر) په پدا زیه. پاشگری (هر) له تیگلیزی دا
بی گرفته چونکه به هاراوی له کار دیت.

به هه مه حال نووسه ران، ده ستیان خوش بیته، پراویزی به کاره یان
پاشگری (هر) یان لیک کیشایه وه تا نه وه ی بیسه ر، کوژه ر، بیته ر... و
چه ندین وشه ی دیکه ش که وته ناو نووسینو سه ر زمانیشه وه به لام
نه مزانیوه (گوتره) به کاره یان، هوی که ش ته وه به که ریژه ی نهو
جوړه ناوی کارایه له فیعلی رانه بووردو [داهاتوو] هوه وه ره گریته،
(گوتن) یش له داهاتوودا ده بیته (ده لئین). نه که ر (ووشی، ده ووشی)
به کاره یان به ده گوترا (وو شه ر) وهک که ده لئین (گوشه ر) له بری

(عصاره). سیر نهویه که دهلین (وون) بهلام نالین (دهوون) وه که دهشی بگوتری (دهوشی)... وه که گوتنه نیستراوه هروه هاش (رندر، بردهر، گرتنه، پیچهر، شوشهر... جاری نهپشکووتون. به همه حال تم روون کردنهوی وهها کورتو لی قرتاو که زهره ریکی تیدا شک نایم مه بهستی بنه رفن زیه لهوی گوتمو به تمام بایم، نهوی مه بهستی شتیکی دیکه به: جایه زیه ریژهی ناوی کارای سادهی وهک (کوشهر، بینهر... به گردی به شدار بیت له پینک هینان ناوی کارای ناساده، چ دارپیزراو بیتو ج لیکدراو. له نموندها دهلیم ناشی له جیان (نانخور، پایکوژ، دوورین... بگوتری: (نانخور، پایکوژ، دوورین... بویه نای بگوتری (هله بهستر) راسته، د، مزاین (هله بهست) ناوی بهرکاری دروست کردوه بهلام ریغان هه به بیجه وه بویه کار هینان (وی فاعلو بلین شیر هله بهستو یان هله بهستوی ته نا. له نووسینی مه یله و کوئمدا تم لایه نم روون کردنهویه بهلام کی تاقن هه به شتی وهها شرابه وه وون بوو به یادی خوبه وه بلکنی. لیره دا دهلیمه وه که گوت: گورگی مهر خواردوو مه بهستی نهویه گورگه که مهری خواردوه. نتجا که بشلی: مهری گورگ خواردوو، دیسانه وه همان واتات مه بهستی چونکه مهر گورگ ناخوات. له دهسته واژهی (دزی مهر بردو) دزه که جیگه کارای گرتونه وه. له (مهری دز بردودا) مهره که جیگه بهرکاری گرتونه وه دزه کش کارا. که گوتت (کابرای درو هله بهست) به ناچاری وشهی (هله بهست) واتای فاعل به دهسته وه دهات، له مه شدا مهر پیچی پیچیه چونکه کورده که که خاوهن زمانه که به وههای رفتار کردوه. نه گهر بویه در باز بوون له ته گهره بللی (کابرای درو هله بهستو) واتاکه نهوه نای که مه بهستی چونکه لهم حالته دا دهسته واژه که سیفته تیکی کاته کی (وقتی) و تاکه رووداو راده که به نیت مهرچی (درو هله بهست، ته لاق خور، قولبر... و نه م ترزه ریژه به سیفته هه همیشه و خو پیوه گرتن راده که به نن: ته لاق خواردوو قولبر یو سیفته وه قی یان لی ده فامرینه وه که جارینک درو کرایشو قول برابیت.

تم یاسه در یژهی به زور لایندا هه به، چی دیکه له سر ناروم. پهراویزه کان کتیی (نه نجومه ن... گه لیک شتی سوود به خشو نرخداریان تیدایه به ره ختهی من بای سهری دهرزی یان لی کم نایبته وه: ره خته ته نا بهر نهو شوینه ده که ویت که ره ختهی لی گیراوه ده خلی به سهر شتی دیکه وه زیه، بن لیو خستینی ج سوودی تیدا زیه بگره زهره به خشه له و رووه وه که روونکی دهشاریته وه.

له لاپره ۳۹ قصیده که ی سالم له هه موو بهیتیکی دا وشهی (چ) هه یه وه (نه نجومه ن... به (چه) نووسراوه. لیسژنه له ناست (چه) بهیتی به که مدها دهری پر یوه که (چ) راسته: سهر له بهری (چه) کان دهی بگریته

(چ) شکلی (چه) هی زمان فارسی به. له مه دا گرفت زیه، به لام هه ندی روون کردنهوی دیکه پیوستن: له مصرعهی دووه می بهیتی به که مدها (غزو) دهی بگریته (غفن وو) له بهر کیشی شیر. بهیتی هه ره دووای پهراویزی له و لاپره به که نووسراوه:

شاه خالته ته صویری خه لایق ناری
ظاهیره قودره ق هفت چه له بهرنو چه له بهر
سهر له بهری بهیته که به هوی لیلی مصرعهی به که می، هیچ واتا به
دهسته نادات سهره رای نهوی که مصرعه که خوی وهها له نگه
که لکی پیوه نه ماوه. وهک من بوی دهجم، دهی دهقی بهیته که نه مه بیت:
شاهیدی خالیقه ته صویری خه لایق ناری
ظاهیره قودره ق هفت چه له بهرنا چ له بهر
له پهراویزی لاپره ۴۱، مصرعهی دووه می بهیتیکی ناو
(نه نجومه ن... بهو شکله هاتوه که له دیوان (ته مدهی کور - چاپی
مه اباد) دا دهیتریت:

مه جنون ناسا غه رفی خوینم نیم حرام بوو خوردو خاب
تم وشه بهی (خوین) دهی (خوون) بنووسریت به پی ناههنگی
مصرعهی به که مدهی:

بو به بریان دهرنم چاو پر نه سرین دل زه بونم
لیتوه دیاره (دهرنم، زه بونم) داوای (خونم) دهکات. مصرعهی
دووه می بهیته که له (نه نجومه ن) دا وهها هاتوه:

مه حویبا وا بوت جنونم نیم حرامه خوردو خاب
نه می (نه نجومه ن) له گهل ناههنگی سهر له بهری بهیته که ریک
دهرات. وشهی (خوون) کوردی په سانه. له شیری شیخ رهزادا
هاتوه:

وه کو شخسی که زاری کا له دهستی دوزمنی خوون
پهراویزی ژماره (۵) هه له و لاپره به دا مصرعهیکی دیوانه که ی چاپی
مه ابادی هیناونه وه نه مه ته دهقه که ی:

با له بهین لاجی حجاب به دل بهرو نافتابه
تم دهقه نه واتای هه یه نه کیشی دروسته. دهی له نه سلدا وهها
بووی:

با له بهین لاجی حجاب به دل بهری روو نافتابه
له لاپره (۴۴) دا دیری نویمی موسته زاده که (هه عه فوه خه یالی) تیدا
هاتوه. ده بوو لینه هینا بو شرحه که ی دیوان نالی بکات که له وی دا
(فیرده سه مه نالی) بهو هه له که ی پی راست بکاته وه چونکه وهک بزاتم له
هه موو نهو دیوانانه ی نالی که چاپ کراون ههروه ها نووسراوه جگه
لهوی که (هه عه فوه خه لاتم) له مصرعهی چواره مدها هاتوه تم
دووباره کردنهوی بهک ته عبر له نالی ناوه شینه وه. دیاره قه بیضی به گله
نووسینه وه دا شه بهنگی (هه عه فوه خه لاتم) خوی به سهر زبیتی دا زال

کردووو به داخوازی قافیہ (خه لآتم) بوته (خه یالی) که له گهل (نالی) رینگ دیت بهو جوړه ی که دووایه کتر دا هاتوون. ته ممش شتیکه زور جاران روو ده دات به تایه ت لیره دا که (خه لات) و (خه یال) به دنگو به شکل نووسینش له به کتر نریکن. ته مه ده لیم له حالیکدا نوسخه ی (ته نجومه ن...) هکمی که لیژنه له به رده ستیدا بووه ده سنووسی فه یضی به گه بیت ده نا ده بلین له نووسینه وه ی دووا کاتدا هه له می ق که وتوووه. هه له و لاپه ربه دا به بیکی موسته زاده که که چواره مین به بیته و له له شرحی دیوان ماموستای بیاره یی دا به یقی ده په مینه و ته ممش ده قه که به تی له هه رو دیواندا:

قوربانان بسلام که هیلاننه هه لآتوم
هه ر عه فوه خه لآتم

له شرحی دیوانه که دا هاتوووه که له دیوان نالی چاپی (گم - گوی موکریان) دا له جیات (هلالانه) وشه ی (بلالانه) هاتوووه هه ر نه ونده ی له باره ووه گوتوووه که (بلالانه) به واتای (وه کو بلال) ته وه ده به خشی، نالی وه که (بلال) له جه ورو ستمی قوربه ی شیه کان هه لآتوووه، ته ویش، واته نالیش له بهر گوناه ی زور وه یا له جه ورو ستمی تورکی داگیر که بو لای پیغه مبه ر رای کردوووه.

من له ده سنووسی دیکه شدا ته م (بلالانه) م دیتوووه، ته گه ر وشه که ته سل بیت وه یا گوږاو بیت مه هاره ته و جوانه که ی تیدایه شرحه که بو ی نه چوه. (بلالانه) هه ر وه که ده شتی دوو باره کردنه وه ی وشه ی (بلال) بیت، به به ریه وه هیه به خویندریته وه (بلا - لانه) واته (به ی لانه) له میاندا (بلا) عه ربه یه وه که له شرحی وشه ی (مه له کول موت - ملک الموت)، له لاپه ربه ۱۵۰۴ ی شرحی دیوانه که دا به (ملی که ل موت) واته (ملی وه که مو باریکت) لیک دراوه ته وه... ته م (بلا - لانه) به له گهل (هه لآتوم) به واتای فیرا کردن رینگ دیت. نیمه نازانین کام جوړه نووسینی ته م وشه یه له ده قه له می نالی هاتوته دهر ته ما گومانم زیه هه ر دوو جوړ به دلو ده می نالی دا هاتوون هه ر چه مند نووسین هه ر په که شکل هه لده گریت، هینده ش له بارنو ته وه نده ش مه به سستی قه سیده که دن هه ر دوو ده ق دانیان پیدا هیندریت.

شرحه که ی ماموستای بیاره یی باش بو ته وه چوه که دیتی هیلالی سه ری مانگه [به تایه تی مانگه کان ره مزانو شه و والو ذی الحجه و ربیع الاول که موناسه به ی دینیان تیدایه] خه لات هه لده گری بو یه یه نالی له خه لآت دهر که وتنی خوی وه کو هیلال ده ی عه فو بگریت... ته مه زور جوانه و جی خویته، ده مینیه وه من زیده خزمه تیکی ته م بو چوونه بکه م به وه دا بلیم که خزه قوربان کردن بو بیلال وه هاره راده یه ی به ر له هه موان دیتی مانگی ذی الحجه ی مه به ست بیت که له کوردی دا یی ده لین (جه زنی قوربان). لیره دا ته وه ش نایته به ره ه لست که بگوتتری جه زنی قوربان په کسه ر به دووا دیتی هیلالدا نایته وه روژی ده که وینه

به یته وه چونکه هه ر نالی خوی له شوینیکی دیکه دا گوتوووه تی:
هه ر که سی رووی توو ده بیقی خوی به قوربانان ده کا چونکه نه بروی توو هیلالی عیده قوربانان ده تی له لاپه ربه ۴۶ ی (ته نجومه ن) دا قصیده که ی (ره فیکان من ته وای رویم له لاتان) چ له لایه ن چه ژوه بیتو چ له لایه ن دارشته وه، مالی هه لآتی کوردی به جگه له وه که رویشتی نالی له سلیمان چ له ترسی تورکان بیتو چ به نیازی حه ج بیت ته م گله یی و گازانده یه و پاکانه کرده هه لئاگریت.

له لاپه ربه ۴۷ مصرعه ی به که می به یقی پینجه می ده تی قصیده که ی خوارووی لاپه ربه که که نووسراوه: (وه رن بنوارن دوو چاوی پر له خوینم) هی که سیک زیه یی بگوتتری شاعیر وه یا به ته ده ب دوست بناسریت. هه ر چه مند ناتوانم بلیم ته سله که ی جی بووه به لآم ناشکرایه ته مه نه ته سلوه نه ته سل. هه ر نه ی له بهر خاتری کیش ده بوو نووسرابایه:

وه رن سهیری دوو چاوی پر له خوینم
له واتاشدا بیته ش زیه. داخه که م، لیژنه هه مان مصرعه ی به ده تی ناله باره یه دوو باره کردنه وه وه که به لگه له سه ر هه ندی که گویا سوزی مصطفی به گی کوردی تیدایه. قورن له نگه ر به زینی کیشی شیره که هه رچی تاهو شام هه یه له شیره که دا کوشتوووه تی لیر سوز له کو یوه بیت [بنواره به ره و کوتای لاپه ربه ۴۸].

قصیده ی لاپه ربه (۴۹) ی (ته نجومه ن) پینج به یته. له شرحی ماموستای بیاره یی دا هه شت به یته.

به یقی دووه می ناو (ته نجومه ن) و شرحی ماموستا نووسراوه:
له روتو قوت وه که من رو مه پو شه
که وه صلی تویه قوت عاشقی روت
من له نوسخه ی ده سنووسی بلاونه کرایه وه دا دیتومه له جیات (وه صلی تویه) نووسراوه (وه صلی روته). هه م له لایه ن دارشته وه هه م له لایه ن واتا یشه وه (وه صلی روته) په سه ندرته که ها ونا هه نگره له گهل موسیقی به یته که و گونجاوتریسه له گهل داوا کردن دانه پویشی رو چونکه وه صلی (رو) به دیار که وتنی پیدا ده ی به لآم دهر که وتنی رو ناکیشیه وه سه ر وه صلی یار... ته گه ر له مصرعه ی په که مدا داوای گه یشتن به یاری کردبایه به جی خوی بو یی (وه صلی تویه قوت عاشق) به لآم که داوا که ی هه ر ته ونده ی که (رو مه پو شه...) ده ی یی (وه صلی روت قوت عاشقه)

به یقی سیه می (ته نجومه ن) که ده تی:

ته وه لیبوی ته توو بوو پر له خه نده
که وا شه که ز دهر باری گول ده بشکوت
له شرحی دیوان نالی دا بووه به به یقی پینجه م ته ممش ده قیه تی:

له بهر خه ندهی لهی لهعلی نه تو بسو
 کهوا شه ککهر درباری گول ده بشکووت
 له تهرجیحی تم ده قدا شرحه که دهی: (. . . چونکه سره برای
 رهسایری دارشته که شی لیوی یاری به (لهعلی) وه صف کرایو.)
 له لایهن رهسایری و زوقی شیره وه چ گومان زیه له وهدا که ده فقهی
 (نه نجومه ن) گه لیک شیرنتر و شاعیرانه تره. نو (له بهر) هی سره تالی
 ده فقه که شرعی دیوانه کی داوه توه به ره هله نگاندن مه تیقی و نو
 (عضویت) هی دهی (نه نجومه ن) ی تیدا نه ماوه.
 له لایه کی دیکه شه وهک من له شعر بگم که لیو به (لهعلی) ته شبیه-
 کرا به عادت نامی خوئی لی ده فامرینه وه نهک شه کر: له لایه ره ۱۹۵۰ ی
 شرعی مه لای بیاره می دا تم به یته ی نالی:
 شه فیری چالی شور ی هر دهلی لهعلی نهک پاشه
 شه فیری چاهی وشکی هر دهلی چاهی زنه خدانه
 شرح دراوه لهعلی (نهک پاش) ی به لهعلی دانوه (خوئی لی
 وه شیرنتر) که کینا به له خوش و به نام. لهعلی لهوانه زیه بخوریت
 هه تا به خوئی نامی خوش بیت، خو که به (شه فیری چالی شور) ته شبیه-
 کرا ی هر به جاری له وه ده شورینه وه وه کو سه لاته خوئی بویت.
 نه وهی من بزاتم له بی خوینده وهی شیمری شاعیرانه وه که لیوی
 یاریان به (لهعلی نهکین) ته شبیه کردوه، لهعلی بو خوئی وهک
 گوهدریکی کان خوئی به دوری به وه ده بیت هر بویه به (شه فیری
 چالی شور. . . سویر) لیک چویندراوه، شه فیره کهش خوئی پیویه
 وهک لهعلی که. نالی که هاتوه مدحی شته ناخوشه کانی بی حج
 دهکات هر په کیک لهوان به شیکی سر به خوئی دیاری نیسک سووک
 ده شوپیتی وهک لهم شووانه دا ده بیتین:

سماقی نه مهر	یا قور روح و ناگری نه نفس
حصان ته بیض	شوهی نه جم، ره جی شهیتان
مه گه سدار	جه من زار
لاله بی حمرا	جگه ری (پرداخ) ی خورشید
سونبولی تانا	سهری سهوادی پهریشان
شه فیری چالی شور	لهعلی نهک پاش

له مه وه دره ده کوی، لهعلی نهک پاش، واته خوئی ده کردوو، لهعلی
 راسته قینه یو بو لای لیو ناچینه وه: لهعلی وهک شه فیری چاله، یان
 شه فیری چاله وهک لهعلی خویناوین.
 نالی دوستان لهم وه صفی بی حج ده توانن خه بهریکی نهی وه رگرن
 رهنگه بایه خیکی میزووی هه بیت. وهک ده بینن وه صفه که هی بیابانی
 دهی هاوینه که هه سووی قرجه قرچی هه لپروکان بهر هه تاوی
 سووینتیری پیوه دیاره. نتجا نه گهر بگه ریینه وه بو ته کاته ته خین
 کراوهی که نالی تیدا ناواره بووه په کیک لهو چند ساله ی ذوالحجه

تیناندا که وتوته هاوین ده بیته سالی ناواره بوونی. من وه های بو ده جم که
 سده ره که ی له ته مووزدا بوو بیت نهک هر له بهر زیده گهرمای
 جهه نده می ناو به یته کان به لکو له بهر زیده ده لاهن تم به یته یان:
 قه تادو عه رفه جو خیطمی، عه ضاتو عه وسه جو نه شلی
 چ دامه ن گیسرو شیر و دل نشینی بیسی غه ربسانه
 تم دره ختانه له ره ملتان بیابان بهر هه تاوی هاوین به شیخی نامینتیه وه تا
 ده گه نه تاب، با بلیم نو شینه نابن که نالی وهها به راشکاوی وه صفی
 شینه کان خه ست بکاته وه. نتجا نه گهر له ته مووزدا بیسی حه جی
 بری بیت دهی چند مانگیک زووتر له سلیمان دره چوویت چونکه،
 بی گومان، له بیس سوریه و فلسطینه وه به ره و حج رفیویه، نه وسه بو نالی
 مه بهر نده بو له نه جه سو که به لاهه بیابان بی ناوی گهرمای هاوین
 بیریت، خو مه علومیشه به که شیخی نه چوه ده نا وه صفی بیابان نده کرد.
 به پهراویز وهها هاتوه که داستان نه سکه نده رو خدری زینده له
 سورق (الکھف) ی قورئانو له تهوراتشدا هه به گوپا نه سکه نده ری
 ذولقهرنه بن به دوا ناوی حه یاندا گهراوه نه بدوزیه توه. سورق
 (الکھف) باسی نه صحابولکه هسو موساوی پیاو چاکه کی که ده گوتری
 خدری زینده به دهکات. باسی په دوادا گه ران ناوی حه یات لهو
 سورته دا زیه. تم حیکایه ته ی سر به ناوی حه یات له به یته کی شیخ
 رهزا سهری هه لداوه که دهی:

دیوانه به شخنی که به شه فیری لهی لهعلی
 وهک شاهی سکه ندهر طله ی ناوی به قاکا
 کونایری غه زه له کهش به هه لیه کی زه قوه که کیشی شیره کی تیک
 داوه هیلراوه توه:

سهر دان له ری عه شق (ره ضا) لازمه عاشق
 بو یاری سهرو مالی هه ده فی تیری قه ضاکا
 به یته که له خووه چاره ده کریت که له جیان (سهر و مالی) بنووسریت
 (سهر و مال). وشه ی (عشق) یش دهی بچینه جی (عشق) وه. له
 پهراویزدا (تاب) به گهر ما لیک دراوه توه ده بو به (تاو) لیک درینه وه که
 پهک شته له گه ل (تاب) دا، ته نانه ت (هه تاو) کورت کراوه ی
 (هورتاو). کوردی خوارووی که رکوک هه (خورتاو) به کار
 ده هینن.

له لایه ره ۵۲ مصرعه دووه می په کم به یقی مدحه کی شیخ رهزا بو
 بابان لهنگه چونکه له جیان (نالی به به) نووسراوه (نالی بابان). له
 پهراویزدا لیژنه نووسیوه، دیوانی شیخ رهزا، چاپه به خدا (نالی به به) ی
 گوتوه، ناشلی به یته که له (نه نجومه ن) دا لهنگه.

هر له پهراویزی تم لایه ره به باسی کاوهی تاسنگه رو کوشتی
 نه زده هاو هینا به سهر ته خنی فره یدون هاتوه. لیژنه هر نه ونده دهی
 که ره جه له کیکي درو بو فریدون هه لیه ستراوه که به لای لیژنه وه

فرهیدون به ئەسل کوردە. راستیەکی لیژنە دەبوو پتری لەسەر بروت. بەش بە حاتی خۆم چەندیکی تۆزینەوی نویم لە بارە میژووی ئیرانەوه خویندیتەوه شتیکم ئەدیت لەگەڵ داستانی (ضحاک، ئەژدەهاک) ریک بکەوی، ئەها ئەوه نەبێ که گویا (ئەزدياک)ی دواين شای مادەکان کوری وەزیریکی خوی بە ئیپی سەریو گوشتەکی دەرخواردی باوکی دا، ئەمەیش لە تۆلە ی ئەمری وەزیرە که بوو که لە دەمی بە وەلەد بووی (کۆرش) لە کچی (ئەزدياک) ئەستیرە ناسان ئەئویلی خەونیکێ ئەزدياکیان بەوه کرد که ئەم ئەوهی دنیا دەگریت ئەویش لە خوی ترساو مەلوتکە کۆرشێ بەو وەزیرە سپارد که لە بیاباندا بیکۆزیت، وەزیریش ئەمی گوشتو بە شوانان سپارد... تا گەوره دەیتو ئەزدياک متدالی نیرینی ناپو خەفت لەوهدا دەخوات ئیتر وەزیرە که پی دەلی کچەزاکە پەر حەیاتەو بوته گەنجیکی ئی هاتوو... کۆرش کچەزای ئەزدياکو کوری پاشای پارس بوو که ئەوسا پارس سەر بە حاکمایەت ئەزدياکێ ماد بوو... ناوی فرەیدونیش گۆراوی (ئره ئیته ئوونە) بە که دەکانەوه (ماری سێ سەر کۆژ) و تارمایی مارەکان سەر شان زوحاکی تیرا دیارە. ماموستا جەمیل رۆزبەیان که ئەندامی لیژنە هەموو میژووی ئیران بە ئەفسانەو تۆزینەوی نوینەوه وا لە گیرفانەکان دایە ئیتر بۆچی بەخیلمان لەگەڵدا دەکات؟

مصرەمی دوو مینی دوواین بەیتی قەسیدەکی شیخ رەزا لەو لاپەرەیدا که نووسراوه:

ئابای فرەیدون فەر و جەمشیدی حەشامان دەبوو بنووسری:

ئابایی فرەیدون فەر و جەمشید حەشامان (فرەیدون فەر) و (جەمشید حەشم) تەرکیبی وەصفین، ئەو (ی) ئە ئیزافە بە دوا (جەمشید) هەو وەک لویی زەق ی جیە.

لە لاپەرە ۵۳، لە مصرەمی دوو مینی بەیتی بەکەمدا وشەمی (کاکەیی کان) که ئیمکان زێه ئەبیش بەگ وەهای نویییت، دەن بچیتەوه سەر ریزەیی رەسەن کوردی که بە ئەسل (کاکەیی بەکان) بەلام کورت دەکریتەوه بۆ (کاکەییەکان). ناشی (کاکەیی) بیته (کاکەیی)، ئەم گۆ کردنە هی ناوچەمی سلیمانێه و پشت لە دەستورە وەک که (مەند) دەکریتە (مەنگ) وە یا رۆشیت، رۆشت - دەرۆست، دەرۆست - لە شەرەهەکی ماموستا بیارەیی دا لە جیای (گۆنی دریز) نووسراوه (گۆنی ریز). دیتوومە قەرەداغ بوته قەرەاغ... ئەم جۆرە بەکارهێنانە لە نووسیندا جایەز زێه هەرچەند زۆر بەی نووسەران خەلقی سلیمانیش بن و غەیری ئەوانیش لە ریی جورەت ئەکردنەوه پیرەویان ئی بکەن. لە ئموونەمی بەلگەدا دەلیم وشەمی (سومالی) لە رستەدا دەبیته (ئەم پیاوه سومالی) - ئەک (سومالی) کەواتە بە خستە سەری ئەمرازی (هکان) ی

ناساندن کۆ دەن بلین (سومالی بەکان) ئەک (سومالی بەکان) چونکە ئەمرزەکه (هکان) ئە ئەک (یکان). هیندە هەبە بە پی دەستووری کورت کردنەوه دەشی بنووسریتو بگوتریت (سومالی بەکان) لەوهشدا ئەک (ی) ت قرتاندوو ئەک ئەمرزەکەت شیواندوو. لە جیای (ئەمینداری) دەن بنووسری (ئەمینداری). تۆ دەلی (فلان) کەس برسی بە - ئەک برسی) هەر بەو پی دەن بلی (فلان) برسی بە - ئەک برسی) هەر وەها لە جیای (برستی) بۆ (جوع) دەن (برسی) بە کار بیته ئیتر حەز دەکەمی بە هەلە دوو (ی) هکان لیک جوداکەوهو بنووسە (برسی) (جوداکەوه) راستە ئەک (جودا بکەرەوه) چونکە ریزەیی فەرمان لەم کارە (بکە) بە ئەک (بکەرە) هەر وەک (بەوه) ئەک (بەوه) ئیمە دەزاین (لەدان، دانەوه) دا دەنگی (ر) پەیدا زێه وەک بە ئەسل لە (کردن) پەیدا. دەشی بە رینگە بەک لە رینگەکان قیاسی زمان دا لە وشەمی (خواردنەوه) دا بۆ فەرمان بلین (بەخۆرەوه) هەر چەند ئالین (دەخۆرەوه) بەلام که وستی بە یەکیک بلی بۆ جاری دووم دەرمانەکه بخوات دەن بلی (دیسان) دەرمانەکەت بخۆه. لەو جۆرە لیکدانەوه پەیدا زمانزانو نووسەر دەن زال بیته بەسەر عادت گرتی نارهوی ناوچەمی چونکە زمان هی هەموو مبللەتو دەن دەستووران رەسەنو پەسەندی تیدا بە کار بیته. زاری پارس بوته قالی ئەهەر و رەسمی زمان فرەنسی بەلام نەهاتوون که (ر) دەر دەپرن ئەو (ر) بە (غ) بنووسن چونکە خەلقیک زوری فرەنسی هەر بە (ر) لە کاری دەهین.

لە جۆری ئەم بەکارهێنانە نادروستی (برستی، کاکەیی کان...) ئەوهی که وشەمی وەک (سوز، خوین، دوی) دوو دەنگی سەر بەخۆ جودای (وی) تیاندا دەکەن بە ديفتونگە که بریقە لە ئیکەل بوون هەر دوو دەنگ. من لە نووسینی حەفتاکاندا بە ئیساتم گەباندوو که (سوز) و هەرچی وەک ئەو هەبە ديفتونگی تیدا زێه شایەدیش شیعی نالی:

هەر جوگەوو جینگایە کەوا سوورو سویر ی جینی جووشەشی گریان منە خوی نە رزاوه جا ئەگر (سوز) ت کرد بە ديفتونگە بەتەکه لەنگە دەیتو لە شیعی دەشوریت. ئەمەش بەیتیکی دیکە نالی بیارە لاپەرە ۳۶۸ ی شەرحی نالی:

بیزارە لە تۆ ئیستە هەماغوشی عەدوتە دونیا که دویتی حەرەمی موختەرەمت بو وشەمی (دویتی) بە ديفتونگە شیعی کە پی دەمریت.

لە غەزەلەکی کوردی، لاپەرە (۵۴) ی ئەنجومەن، دوو جار (عەشق) هاتوو دەن (عشق) بیته ئیتر لە هەر شوینیکی دیکەش بیته پیوستە راست بکریتەوه.

له بهیقى شه شهمى غه زله كه (عهره صه) نووسراوه دهې (عهره صه) بنووسریتو بخویندریتوه دنا بهیته كه له ننگه دهې. لم تهرزه شوینده شاعیر رڼی به خوځی داوه همدلی وشه بهو جوړه بخوینیتوه كه كښی شیر دهكات وهك كه نالی دهئ:

بنازم بهم ته جه لایه چ خورشیدو بلووریکه وشى (تهجلا) له (تهجلی - تجلی) بهوه گوراوه وهك كه كورد به شاعیرو نا شاعیر بهوه دهئین (تمهنا، تمهلا، تهجددا...) نالی (تمهناى مردن پیراره) ی گوټوه.

له پراویزی همان لاپره لیژنه بهیټکی له ننگو لوری له دیوان کوردی [چاپی بهغدا ۱۹۳۱] وه هیناوه كه له دهقه كى نه نجومه ندا زیه، نه مش شكلتووسى بهیته كه به:

وهكو طهیریکم كه گوم سووې له لانه هیلانه وازو ههرداو ههردم نه مبرو مصرعه یه كهمی بهم دهقه كه لکی پیوه زیه، رهنګه تمه ی لیره دا دهی نووسم راست ی:

وهكو طهیریکى گوم سووې له لانه دهیټتوه مصرعه دووم به خوځی وشى (هیلانه) بهوه كه كښی ته بهل كرددوهو له بار ته بیان مندا له كوردی ناوه شتهوه. مصرعه دووم دهیټه (خه بر) ی مصرعه یه كهم له بهیټی به كهم. بهیټی شه شهمى غه زله لاپره ۵۵ وشى (كزی) تندا دهې بكریته (كوی) دنا كښی له ننگه دهیټتو له رهونقی شو شیره نازكو پر سوزه كهم دهكاتهوه. له لاپره ۵۶ (سهرگه شتهوه) دهكریته (سهرگه شتهوو). بهر لهو، وشى (بوون) یش دهې بیته بره گیو بنووسری (بو وون) ته گهر شاعیر گوټیای (بوونه ته) له جیات (وا بو وون):

كوللی عالم سوونه ته سگه شتهوو حهیران عشق مصرعه كه بی عیب ده بوو. له بهیټی سیئمدا (غواصان) دهكریته (غواصان).

مصرعه یه كهمی بهیټی دوومه لاپره ۵۷ كه نووسراوه: شه مسو مهولاناو منصور كه ی به سیر مه حرم ده بوون ده بوو بنووسری:

شه مسو مهولاناو منصور كه ی به سیر مه حرم ده بوون (بیزه) ش له مصرعه دوومه (بیزه) به چونكه وشه كه فارسی به.

له پراویزی لاپره ۵۸ باسی مه نصوری حه للاج هاتوه، له ناو توژی سهرگورشته ی ژبان گوته یكى مه شووری لی ده گریتهوه (أنا الحق) كه بوو به هو ی هه لواسینی. لیره دا جی خوینت بلیم (فریدالدینی عه ططار) تم دوو بهیټی له پاكانه ی حه للاج به من گه پشتهوه كه تمه دهقه فارسیه كیټی به رڼووسى كوردی:

دهرنا دهر وادی یی نه یمن كى نانجا دره ختی گویه دهت نیښی نه نه لالا

رهوا باشد نه نه لالا نه ز دره ختی چرا نه بوود رهوا نه ز نیک به ختی واته: تو بگه وادی ته یمن كه له وى دا دره ختیك پیت دهئ (أنا الله = أنا الحق) كه (أنا الله) له دره ختیك رهوا پیت بوچی رهوانه پیت له بهخته وه ریک. وشى (دهرنا) به (دهرا) ده خویندریتوهوه.

له پراویزی لاپره ۵۸ وشى (غوطه وه) به قوت خواردو له نوما واتای لی دراوه تهوه. نجا ته گهر قوت خواردو به واتای زاد خواردو پیت؟، شتیكه من نه میستوهوه. وهك بزاتم به واتای مه له كهر دیت له مصرعه یه كهمی غه زله لاپره ۵۹ وشى (شاهی) له نگی كرددوه دهې (شهی) پیت.

له پراویزا مصرعه یه كهمی بهیټی دووم (تهماشای) دهكریته (تهماشای) له بهر خاتری كښ له مصرعه دوومه میشدا (رم) دهې (رم) پیت. نه ختیك خوارتر (سه وادی عشق) دهكریته (سه وادی عشق). مصرعه دوومه ی بهیټی پینجم كه دهئ:

سهره سته بی به ویصالت مكنه دهری دوو حهره كى كه مه بوته ۱۲ بره گی له جیات ۱۴ ناشزاین چون چاره سهر دهكریته لیژنه ش به لایدا نه چوه. بهیته كه هه مووی ته ماوی بهو خوځی به معنایكى ناشكراوه به ند ناكات. پشتریش مصرعه شو بهیټی (رم - بهم) ی تدا به وهها ته ماوی بووه نجا ته گهر له جیات (نیکور بهم) بلین (نیکور ننگه) و بهیته كه تم دهقه ی بدریټی: نه زدیكه بی به من له ته ماشایى نایینه نه ز به سکی دیده مه ستو نیکو ره ننگو دل بهری واتا كه ی چی به دیسته وه ددات؟ ته گهر (بهم) مایه وه واتای چی به؟ نایا مه بهستی نه وه به بلی: وهخته ناوینه وهك منی لی بی به ته ماشا كردن تو [واته هه ستی بجوون] چونكه یه كجار دیده مه ستو جوان ره ننگو دل بهری؟ لم مه عتابه دا فرق پیدا نای ته گهر یار ته ماشای ناوینه ی كردن یان ناوینه ته ماشا كهر پیت. (نه زدیكه بی) له جیات (نیزیکه بی) به.

وشى (له شكه ری) له کوتای غه زله كه دا بوته (له شكه ری): تو شاهی حوسنی یو و سالم ی بی چاره له شكه ری كورد دهئ له شكه ری، فارس دهئ له شكه كه هاوموسیق او هاوره وه ی قافیه كان سهر له بهری غه زله كه به. دهیټین گوت (شاهی حوسنی) نهك (شاهی حوسنی)... پشتر گوت (نه زدیكه) نهك (نیزیکه) خو كښی شیریشی بی تيك نه ده چوو:

له لاپره ۶۰ وشى (طوره) ی کوتای مصرعه یه كهمی غه زله كه دهې (طوره) پیت.

مصرعه کوتای غه زله كه كه دهئ (ههرج خه یالی من هه به ده یلم وه بهر ته ری) له شیر شوراوه بوته قسه ی بازاری، دهې بنووسری: ههرچی خه یالی من هه به ده یلم وه بهر ته ری

یاخود:

هرچی خه یائی من ههیه ده بلیم و بهرته ری له پراویزی لاپره ۶۱دا (جیهان ئارا) به (جیهان رازینه روه) لیک دراوه تهوه: ئهم ریزهیهی وهك (رازینه روه) بیشتر قسمی ئی کرا که گوتمان له ناوی کارای داریزراو و لیک دراو ناب سهر له بهری کهرق فاعل له فیعله کهوه بو ئه و تهرزه ووشانه به شدار بین، له ئه و نه دا ده لیم که (گوشه) به واتای (عصاره) بوو ناشی بلیین (بان گوشه) دهی (بان گوش) به کار بهینین. ده لئین (نان خور، پیاو کوژ...) نهك (نان خوره، پیاو کوژه). له کاری رازاندته و شدا ده لئین (رازینه ر، رازینه روه) مادهم به سادهی له کار بیت به لام ئه ویش له شکلی فاعلی داریزراو و لیک دراو دا ده بیته (جیهان رازین، جیهان رازینه وه). من گوی بیستی همدوو ریزهیهی وهك (رازین، رازینه وه) بووم به لام به زوری شکله کورته کهی به کار هاتوهوه. له ئه و نه دا، کابرایه که قهرز نه دا تهوه پئی گو تراره (قهرز نه دور). ده لئین (ره حمت له ئاو خور) ههر چند ریزه که له گه ل (نان خور) یش تیکه ل ده بیته. په تیکی ولاغی پئی به سترینه وه (پهق ولاغ به ست) ی ئی خوش دیت نهك (ولاغ به ستوه). به هه مه حال ههر دوو ریزه ده ستورین ههر چند کورتره که هاراو تریش و ئیسک سوو کتر شه. ئه ما بپرای بپرای (جیهان رازینه روه) و هی وهك ئه و له کار نایه من مگه ر له حاله ق زنده ده گه من نهی وهك ئه م حاله تهی ههر ئیستا روون ده که موهوه. ده زانین (ره ز بپرینه وه و مه ر بپرینه وه) له که سب کاری ره زداری و مه ر داری دا سالی جار لیک له کزی خوی دا ده ر دیت.

که سیکه ره ز ده بپرینه وه پئی ده لئین (ره ز بر) ههر چی مه ر ده بپرینه وه (مه ر بره وه) ی بو به کار دیت. ئه م مامله ت جودایی به له وه وه هاتوه که له (ره ز برین دا) لکی میوه کان له میوه کان ده بپرینه وه به شیکه زینده ئی به ره هم هینی دار میوه که ن. ههر چی خوری به ئه و به شه زینده له و به ره هم هینه زیه وهك گوشتو ئیسکو ده ستو قاج. لکه میوه کهی ده بر دیتو ئه وهی نابرد دیت وه کو په کن له لایه ن ته کو بیی داره که وه ههر ئه و نه ده فه رق هه یه په کیان به قوربان ئه وهی دیکه ده کریت. له و تهرزه حاله نه دا ناخپه وهی کورد به سه لیه ره فه ناری زیره کانهی کردوه ئه ما پئیو سه شه شاره زای زمان به دووا ئه و تهرزه ووشانه دا بگه ریتو جودایان بکاته وه ئیتر له ژیر ههر به ندو بابیکی زمان بیت. وه ها دهی له به ر ته نگانهی بی ده رفه ق له ئازادی تعبیر په ک ریزهیهی فعل بو دوو واتای لیک جودا به کار هاتوهوه له ئه و نه دا ده لئین: نازو دارا ماره بری په کدین - ده شگوتری ماره برای په کدین. ده شلئین: مه لای ماره بر تشریفی هینا. تنجا لیره دا به کار هینا تیکی زمان ریزمانی هه یه هه تا بلی وردو قو له: ده لئین، نازو دارا ماره برای په کترنو ماره بری مه لا چه سه نن... ناگوتری ماره برای مه لا چه سه نن... به به خشن له م دریزه پیدانه ههر چه ند باسه که زوری به به ره وه ماوه ته نها ئه و نه ده

ده چه مه سه ر سه کانه م که بلیم ئیبه دووای ئه وهی وشه ی (بزوین) مان هه لیزاردو په سه ندیشمان کرد بوچی په ره به ده ستوره که نه ده ین له هه موو ئه و کارانهی وهك ئه میان که به هوی (اندن) مه وه بو نه ته تیبه ر؟ بوچی نه لئین: لکین، هه زین، سوو پین، سوو تین، پسین، رفین... ؟ چی یان له بزوین که مه ئه وه نهی له و کورترن که ده زانین بزوین له بزوندانه وه هاتوه که وهك برژاندن بر گه یه کی له و چه ند فیعله زیاده تره. بزواتن بزوی ئی که وتوته وه وپرای په ک ریزهیهی ده گه من دیکه ش که برقی به له (بزوز) که چه ند تاکیکی وهك خوی شک ده به م: (کولول، فسوس، شرور، [نهك شرول]) ههر چی ریزهیهی (شرول) به برقی به له (شر + ول). بگه رینه وه بو لاپره ۲۲۰ - ۲۲۲ ی (زاراوه سازی پیوانه)، ده بیی له (شل) وشه ی (شلول) و له (که رت) وشه ی (که رتول) م پشیناز کردوه: (شلول) بو که سیک که هه میسه خاوو خلیسک بیت: (که رتول) بو شتیک بیت که رت و بر بری به لام به په کدییه وه نوو ساوین وهك (بر به ری پشت، هه ندی زنجیری سه عات، هه ندی جو ره بازنو گه ردا نه ...) زنجیری ده بیابه که رتوله ...

له لاپره ۶۳ ی ئه نجه مهن چه ند ئی بی هه یه: مصرعه ی دووه می به یی دووه می غه زه له که ی سالم ده ی وشه ی (نیشتر) به سی بر گه یی بخویندرینه وه (ش تر) به قورس کردن ده نگه ی (ش) تیدا ده تا له نگه ده ی. مصرعه ی دووه می به یی سینم (ته رازووی) نهك (ته رازووی) ده خویندرینه وه ههر له به ر کیش. له مصرعه ی په که میس (بو سه وه) نهك (بو سه) ده ست ده دات. له په راویز دا مصرعه ی په که می به یی سینم که ده ئی:

وه صلی نه کسیره وهی زه حه ته ده ی (ئیکسیر) بنووسریت. مصرعه که په ک بر گه یی که مه، له جیانی ۱۱ بر گه ۱۰ بر گه ی هه یه، ئاشکرایه له کوتای دا وشه یه کی بر گه یی په رپوه وه یاخود وشه یه کی دریزتر له (زه حه ته) هه بووه له نوو سینه وه دا گو راره.

له په راویزی لاپره ۶۴ لیژنه بو واتای غه زه له که نالی (له دوگمه ی سین...) جه و له مان ده کاته وه بو شه ره که ی ماموستای بیاره یی. ده ی بلیم به ریکه وت یا ههر چونیک بی من په که م کس بووم که له ته له فریون کوردی له سالیکی حه فتا کاندای واتای ئه م غه زه له م لیک دا وه به جو ریک ده رم خست وشه ی (دوینی) له ده سه واژه ی (دوینی نویزی شیوان) دا بو پر کردنه وه ی مصرعه ی شپه ر نه هاتوه: ئه م (دوینی) په ههر دوو واتای (هه لات) به قیرار کردنو ده رکه وتیش به ده سه وه ده دات. له دوگمه ی سینه دوینی نویزی شیوان به یانی دا سفیده ی باغی شیوان له خه وق طه لعه ت رۆژ ههر وه کو شیت به روو زه ردی هه لاتو که وه ک شیوان له لایه ن واتای قیرار کردنه وه: دوینی نویزی شیوان له دوگمه ی

سینه‌تپه، سفیدی باغی سیوان به‌یاد. له ترمی نو طه‌لمه‌ته روژ به
روو زهردی همرای کردو که‌وته کیوان به‌رو تاوا بوون.

بو واتای دهرکه‌وتن: دویقی نوژیی شیوان روژ له دوگمه‌ی سینه‌تپه
دیقی سفیدی باغی سیوان به‌یاد دا، نهمرو سینه‌تپه که دهرکه‌وت
زهردای ترمی دویقی پیوه دیبار بوو که وکو شیت که‌وته کیوان.
له‌طافه‌تیکی شرایه‌وش له‌وده‌ایه که باغی سیوان (به‌یاد) بدا واتاکه‌ی
نهموش هلدن‌گرتی وشعی (به‌یاد) بریقی بی له کوی وشعی (به‌ی -
به‌ی). بهو پینه مەمکه‌کان یار به سیوو به به‌هیش ته‌شیهه کراوون.
دوای تمم واتا لیدانه‌ویه چه‌ند روژیکی بی چوو نامه‌یک له ماموستا
مصطفی صالح کریمه‌وه هات [وهک له بیرمه] خوشامه‌دی لهو واتا
لیدانه‌ویه ده‌کرد.

له لاپه‌ره ۶۵ به‌یقی پنجمی مەدحه‌که‌ی (تاقمی مومتازی شاه) بو
مصره‌ی دوهم ده‌تیکم دیتوه له کۆتوه له جیاز (له‌طاف) وشعی
(ئه‌نوار)ی توسیوه:

صحرا به ته‌ج‌للی ده‌کنه وادیسی ته‌یمن
قامت شه‌جرو مظه‌ری ته‌نواری ته‌یلاهن
له دیوان نالی جای عه‌لی موقیل وگیوی موکریانیش (ئه‌نوار) هاتوه.
جوازی له باری وشعی (ئه‌نوار) که ههم به واتای جه‌می (نور -
رووناک) و جه‌می (نور - نهمرو - غونچه) بی ده‌دیتوه، له‌وه‌وه دیت:
ته‌گهر (نور) به واتای رووناک وهرگرین ده‌زاین (وادی ته‌یمن) له‌طور
رووناک‌ی بی بوو له دره‌ختیکه‌وه هلدن‌ستایه‌وه. که‌واته نو تاقمه
مومتازه که ته‌ج‌للی بکه‌نو خویمان دره‌خن سه‌حرای بی دارو سه‌وزایی
ده‌کنه ته‌و وادی به ته‌یمنه نوورایی به. که (نور) به واتای (غونچه)
وهرگرین ته‌وسا تاقمه مومتازه که قامت شه‌جهرن ههم جه‌قیانه دنیا به
ته‌ج‌للی بکه‌نه وادیسی ته‌یمن خاوه‌ن دره‌ختو ههم ده‌شبه دیبارگی
(غونچه)ی خودایی که بهو قامت شه‌جهرانه‌وه بهو به دره‌خته‌که‌ی وادی
ته‌یمن‌تپه‌وه هه‌به. وشعی (ته‌ج‌للی) ئیشاره‌ته بو ئایه‌تی (قلبا تجلی
للجلل...) که له وادی ته‌یمن بوو.

لهو لاپه‌ره‌یه‌دا به‌یقی جه‌تمی مەدحه‌که به بیی ده‌قی (ته‌نجومه‌ن) به
ووشعی (لایق به به‌دن) ده‌ست بی ده‌کات. له پەراویزی ژماره ۴ دا
ئیشاره‌ته هه‌به که ده‌قی شه‌رحه‌که‌ی مه‌لای بیاره‌یی به (لاله‌ن به به‌دن)
ده‌ست بی ده‌کات. بی‌گومان ده‌قی شه‌رحه‌که په‌سندتره:

لاله‌ن به به‌دن ته‌ظله‌سی ته‌خضر که له‌به‌رکه‌ن
ته‌ورسته گولن، به‌سته له‌گه‌ل ده‌سه گیاهن
نهمورسته گول ته‌و لاله به‌ده‌تانه ده‌گرته‌وه. ته‌گهر (لایق به به‌دن) بیت
ده‌بی ئیمه له خو‌ماته‌وه یارمه‌تی شیمه‌وه که به‌دین و بلین مادهم به نهمورسته
گول ته‌شیهه کران له خو‌وه به بی درکاتدن به‌ده‌نیان ده‌یته گول،
(لایق)یش جی خوی ده‌کاته‌وه به‌وه‌دا که ته‌ظله‌سی سه‌وز به بالاپانه‌وه
وهک ته‌و گیاه سه‌وزیه له‌گه‌ل ده‌سته گول به‌ستراون.

له (ته‌نجومه‌ن) دا مەدحه‌که (۸) به‌یته، له شه‌رحی ماموستا (۱۱) به:
له‌میاندا نازناوی (نالی) دوو جاران هاتوه، له ته‌نجومه‌ندا به‌یقی تیندا
زیه به نازناوه‌وه. له پەراویزی لاپه‌ره (۳۴۵)ی شه‌رحه‌که‌دا تمم
دیاره‌یه نامه‌لوفه‌و (تالوزیه‌ک له داویقی تمم پارچه شیمه‌وه هه‌به ئیمه
سه‌رمان بی دهر نه‌کرد - به‌تعییری شه‌رحه‌که خوی) به ئیضا‌فه‌وه دانی
پیندا هینراوه لیره‌دا پیوسته بلیم دوواین به‌یقی ناو شه‌رحه‌که که بو
جاری دووم نازناوی شاعیر ده‌هینتپه‌وه هی ته‌وه زیه به نه‌ظمی نالی وه
یا ههر شاعیریک بی وه‌شاه‌وی دیکه دابندری:

هنالی! به خودا جه‌یغه ده‌ره‌نجینی دلی خوت
تمم طاقمه مەخصوصه ههموو صاحبی جهان
دل ره‌نجاندن چی؟ ههر چونکه طاقمه‌که صاحبی جهان ده‌بی دلی
شاعیر له جیاز گه‌شه بکات بره‌نجی؟ من وای بو ده‌جم، کابرایه‌کی
ئیمچه شاعیر هاتوه ووشه‌کان قافییه‌ی ده به‌یقی ته‌صیده‌که‌ی ریز
کردوه که بریتین له: شاه، سوپاه، ماه، کولاه، نیگاه،
نیلاه، سیاه، گیاه، گوناها، راه، ناه و سه‌ر جو‌مله‌یان یازده‌یه
به هوی ته‌وه‌وه که دوو وشعی قافییه‌ی به‌یقی په‌کم ژماره‌که له ده‌وه به
یازده ده‌گه‌به‌ن، ئیتر به دلی داهاتوه وشعی (جاه) لهو به‌یته‌دا
مه‌غدووره‌وه له بیر گراوه، به خیری خوی روو له نالی ده‌کاتو به
جو‌ریک که بوی لوواوه به‌یقی یازده‌مین قه‌تار ده‌کاتو وشعی (جاه) به
پاشه‌لیه‌وه: ئیمه ههر بویه له نالی ده‌سه‌لمین که سه‌ره‌تای به‌یقی نویم (بو
سه‌یری) بیتو سه‌ره‌تای به‌یقی ده‌یهم (بو زولف) بیت چونکه هاتوه
شاعیراته له پیشدان ته‌نا (صوفی) هینان له طه‌له‌بداین سه‌یری سه‌رو
قه‌دان بکه‌ن، ته‌بجار بو (زولفو روخو ته‌بروی وهک زولفی سیاتان)
پەراویزی مەفترونان لیک کیشاوه‌توه تا (عالم وه‌کو نالی ههمو...)
بکه‌ونه جغزی به‌یته‌که‌وه ته‌ک ههر صوفی... له‌مه زیاتر داوا له شاعیر
ناکریت:

به داخوه لیژنه له پەراویزی لاپه‌ره ۶۶ که له ئاست مصره‌می په‌که‌می
ناو پەراویزه‌که گه ته‌مه‌به:

ته‌های سمه‌ن به‌رگی به‌ته‌وه‌شه که له‌به‌ر که‌ن
ده‌لی: (ته‌های) راستره گویا (ته‌ها) کوی (ته‌ن)ه، بهو پینه ده‌بی به
لای لیژنه‌وه (ته‌های) به (ته‌یایی) لیک درایته‌وه له‌وه‌شدا لیژنه به
سه‌هو چوو چونکه له (ته‌های سمه‌ن) هه‌مان کوی (ته‌ها) مه‌به‌سته
به‌لام له‌به‌ر کیشی شیمه‌ ده‌بی ته‌و (ی)ه که سه‌ره‌ی بدریقی، له‌وه‌شدا نالی
پیروه‌ی په‌ک له جه‌وازان هه‌لیه‌ستی کوردی کردوه: ج تیرکردن (ی)
ئیزافه‌وه وصف بیتو ج تیرکردن (و) عطف بیت بو کیشی شیمه به
مامه‌تی ره‌وا حساب ده‌کریت وهک که له کۆتایی مەدحه‌که‌ی ناو
شه‌رحی ماموستا نووسراوه:

بو زولفو روخو ته‌بروی چون زولفی سیاتان
عالم وه‌کو نالی ههمو با ناله‌وو لاهن

جاریکیان (تهروی) به (تهروی) هات جاریکیان (نالو ناه) به (نالوو ناه) هات تهگهر (تهرووی) به دوو برگهیی بخویندریتهوه بهتکه لنگ دهیت. هدرههاش (نالو) له جیان (نالوو) بهتکه لنگ دهکات. نالی خوئی له بهتیکی غزه لیکیدا دهئی:

بهلا گهردانی بالات بسم تهگهر چسوم قیدای هیندوویی خالت بسم تهگهر مام دهیی (ی)ی (هیندوویی) تیر کردوه له بهر کیشی شیم، نهی گوت (هیندوویی). ههلهت (تهنایی)ش ههر لهو بووارهوه هاتوووه جی ئیشکال زیه. سهریکی لاپره (۲۵۹)ی شهرجی دیوان نالی بکه دهیی له مصرعی دووهمی بهیی دووهمدا نووسراوه:

بسا بسای ده داتو ماسیی پیندا دئی وهک مه کووک
نالهم دهقه داسی (ی) کهوتووته دواي بهکترو دهخویندریتهوه (ماسی
بی پیندا دئی) تهویش له بهر کیشی شیم که من هم دهقه به راست نازانم،
راستی بهتکه نه میه:

بسا بسای ده داتو ماسی پسیادی وه کوو مه کووک
حهز ده کهی له بهر دهستووری رینوسی تازه بنوسه (ماسی) که له گو
کردندا نهو (ی)هی دووهم دهراکتوئی. نالی له زور شویندا (تیاو پیا)ی
له جی (تیداو پیندا) به کار هیناوه له لاپره ۶۷دا دیره شیمری پنجم که
سه رهئی (بوته شاطی) به من له دهسخت مرحوم (تهان) که نازناوی
شیخ محی الدین شیخ عبدالکریمی بهر زنجی کویه بهو خالی مامه دیتوووه
نووسیوهی (گهشتگاهی) له جیان (بوته شاطی) ناو نهجویمه نو
(بوته نشینگه) ناو شهرجی ماموستا بیارهیی. ههر چه ند بریاردان به
جوریکی متانه بهخش له سهر ههلاوردن به کیک لهو سینه کاریکی
نه کرده زیه بهلام یگومان له لایه چهری شیمروه چی (تهان)
نووسیوهی له بارتر و سازگارتر و شاعرانه تره. تهان تهگهر بوی لووابایه
خهریکی شاعریهت بی له جیان تشیخ نا بلی جی ئومیدی (ابداع)ی
لی دهکرا، زوریش نالی دوست بوو، له نمونه دا هم موقظه عه
ته خسی نهو به سهر شیمری نالی یهوه دههیمهوه:

بیزار مه به لیم من سوپهری تیری عه دووتم
بو شهیمی جهالت وه کو پهروانه له دووتم
بو ناگری سهر گونه به صد گونه دهسوونم
ههر چه نده که رووتم به خودا مالی رووتم
بی بهرگیبه عیلهت که ههتیو مهیل ههتاوه
جوانی ته خیمه که دهچته ریزی ته خیمه کهی شیخ رهزا به سهر غزه لی
کوردی:

دلی بردم به نازو عیشوه دیسان شوخی عه بیاری
فریی دام به چاوی مهتی خوئی مهخووی مهحجاری
له هجران تهقم کرد نهی رهقیان کوامه دهه کاری
نهسان مردم عهلاجی ماله ریی پیغمبهرا چاری

ویصال یا قهتل یا تهسکین له ههرمی بوم یکن کاری
قصیده کهی شیخ رهزا (رووم کرده بهزمی خاصی...) که دهقه کهی له
لاپره ۷۰ی نهجویمه هاتوووه دوو بهبیشی له (دیوانه کهی شیخ
رهزا، چاپی بهغدا ۱۹۴۶) وه به زیادهوی خراوه ته سهر، نا له بهیی
دووهم که کهوتووته سه رهئی لاپره ۷۱ قیچی بهکی گرینگه ههیه: هم
بهتکه لهو جیگه بهدا به میوانه تیش جی نایته وه. دهه بهچته دووای بهیی
چوارهمی (نهجویمه) که دهئی:

پیم گوت منم فلانه کهسم مامه شیخ رهزام
بیلمه زمین خیس نهفندی مگر بزی
دووای نهه هم خیس افندی به: تهجا به کوردی هاته ته که لولوم ووتی
بهئی:

لهو شیخه حیله بازه کسان قومار بازو کهردی
ههوه لی جار خیس افندی به تورکی لی پرسی (کیم پلیر سزی؟ کی تو
دهناسیت؟)

له لاپره ۷۵، مصرعی به کهمی بهیی چوارهم (سهرم سه متوره) دهی
بکریته (سهرم سه متورو) دهئا له لنگ دهیت. وا دهزام (کوردی) هم
غزه لهی (دهرون زامدار و دل غمگینه بی تو)ی به سهر پرسی گوتوووه
چونکه قورق تیدانو له کوردی ناوه شینه وه.

له بهیی به کهمی لاپره ۷۶ (باو باریته) راسته نهک (بار بارانه) چونکه
له گهل قافیه رهویه بهتکه کان دیکه ریک دیت: (رهنگینه، نه سرینه،
پهرژینه، نامینه) ههموو بهتکه کان دیکه لاپره ییشووتیش وهک:
غمگینه، بی تینه، بالینه، نالینه... هتد ههروهان ریز پهریان تیدا
زیه.

له لاپره ۷۷، پهراویزی به کهمدا ووشه (نه فحه) راسته نهک (ته غمه)
که له دیوان سالم، چاپی بهغدا ۱۹۳۳ به ههله وه هاتوووسراوه. لیژنهش
ئیشارهت بو هم لایه نه کردوه. خوئی له ههموو شوینی وه هادا نه می
کردبایه. بهلام نه ده بوو بی (راستره) چونکه نه غمه ههلهی رووته،
چون قسه له گهل زولفه! له کوتایی پهراویزدا ووشه (سیره) ههله به
(سیره) راسته.

سهر تهویه، پهراویزی ژماره (۲) دهئی ووشه (من) که له پیش
ووشه (ته شیهی) هاتوووه ههله به کهچی نهو ووشه به پیندا زیهو
مصرعه کهی بی عهیه.

له لاپره ۷۸ مصرعی به کهم که نووسراوه:
دهی تهشکی تهراووزی ئارهزوو نهی دیده برژنی
ووشه (تهراووز) هم کیشی له لنگ کردوه هم پهکی واتاشی
خستوه، لیژنهش لی بی دهنگه. ووشه بهک ههیه (تهراووز) وا بزاتم
له بهر پیوهندی به تهرایه وه بهو کیلگه به ده لاین دووای باران پهله
بکیلریت و تو بد ریت. ته رهشقو، ته ره زه، تهرازو هه مووی ههر
بهچکهی تهراین. تهجا زور به تهقیه دوو دلی یهوه ده لیم تو بلی هم

تهراوزه نهی له بهیته کهدا؟

دهی نهشکی تهراوزی ناره زوو بشکینی نهی دیسه
مصرعی په کهمی بهیچی چوارمی غهزه له که پک برگی کهمه، نهه
دهقیه:

په های گهر له بهندی زولفی پارا گهردهن من [گهردهنو شانم: گهردهن
بهندم!]

مصرعی دووه میشی تیدا (بهعهده نه زین) برگیه کی له کیشی شیعه که
زیاد کردوه، یا دهی بنووسری (بهعهده زین) یان (بهعهده نه زین) و
دهنگی همزه می تیدا سووک دهر بیریت.

له لاپهړه ۷۹ وشه (مدهه بهت) دهی (مدهه بهت) بخویندریته وه له بهر
کیش. ههر لهو قصیده پدا: (گیوی گیسوی - مدهلی: مدهلی -
موعه ظه متر: موعه ظه متر) کیشی بهیته کان راست ده که نه وه ههر جاره
به زیاد بوون برگیه پک لهو وشاندا.

له لاپهړه ۸۳، بهیچی حهفته می غهزه له کهی نالی من له ده ستووسی
که شکولاندا دیتومه:

همو روژم له تاو هیجران نه مال
ته مننای مردن پیراره بی تو
دهقی (نه نجومه ن) نه میه:

همو روژی له تاو هیجران نه مال
ته مننم مردن پیراره بی تو
دهقی شرحی ماموستای بیاره می نه میه:

همو روژی له تاو هیجران نه مال
ته مننای مردن پیراره بی تو
فرق له نیوان دهقی که شکولانده که له گهل تم دوو دهقه له وه دایه که
(ته مننای مردن) له دهقی په کهمدا به دریزایی هموو روژیکه. به لام
(هموو روژی) به تنها (پک ته مننای) له روژیکدا ده گه به نیت. نالی
وردکاره، به ولای چاوه روان کردن بینه رو خویندرو بیهروهه قوون
ده بیته وه. نمونه به کی زور ساده می تم قوون و ورده می به له بهیته دا
ده دیرتیت که دهی:

به مرگی تو قسم، زاهید، هموو عومرت عبوریکه
مقامو منزلت ناخر له کن جهمی قبوریکه
نالی به خورایی سویند به مرگی زاهید ناخوات، له هیچش نه هاتوه
(عبوریکه) به (مفرد - تاك) نه دا پکاتو (قبوریکه) ش به (جمع - کو)
نه دا پکات. له لایه ن سویند خواردن به مرگی زاهید، نالی پیمان
ده لیتو به زاهدیش ده لیت: به مرگت عومرت ده بیته عبوریک.
لیزه دا (به مرگی تو) هم سویندو هم سه بهی عبوربون عومره.
نه گهر ب گوتابه به خواو پیغمبه رو به نازانم چی عومرت عبوریکه
قسه به کی عاهدت دهرده چوو له زاری هموو که سه وه، روژانه، هه زاران
دهرده چیت. عبوره کهش پک عبوره بی نه میه ته. به لام دووای مرگی

جیگی عبور کردو ده بیته جه ماعتی قبور واته کومه له می مردوان که
زورن. (جمعی قبور) پاتمو پاتیش ریزه می کویه بو ووشه می (قبر) نتجا
سهیر زیه من له نالی چاوه روان پکام بی (هموو روژم). نه ک هموو
روژی.

دهقه که می شرحی ماموستا (ته مننای) تیدا هاتوه له جیانی (ته مننم)
که چی هموو بهیته کان پیشووتر روویان له نالی به و رانای که می په که می
تاکیان تیدا به کار هاتوه.

نه وه دهقی من په سندی ده کهم له سه ره تاکه پدا ووشه می (روژم) دراوته
رانای که می په کهم.

له وه بهولا (ته مننای) ده بیته مضاف بو (مردن) وه که ده لئی (هموو
کاتم دوغای بهر زیته).

له لاپهړه ۱۸۵ دا مصرعی په کهمی بهیچی چوارم برگیه کی زیاده که
دهی:

تیبی شکوفه خه می می هه لداوه له ههر طرف
له شرحه که می ماموستای بیاره می دا بهیته که کیشی ته واوه نه هه ش
دهقه که می

تیبی شکوفه خه می می داوه له ههر طرف
دهقه که می نه نجومه ن به وه چاره ده کرنی یان بگوتری (هه لدا) له جیانی
(هه لداوه) یان نه وه (له ههر) به کریته (ههر). به خه په ک له م (ههر) ه
بگیریت له لایه ن ته وای و اتای مصرعه که وه به نامه می نه وهی دهی
بگوتری (هه لداوه له ههر طرف) نه ک (ههر طرف)، نه وسه عه بی
به خه له دهقه که می شرحی ماموستاش ده گیریت که ده بوو بی (خه می می
هه لداوه) نه ک (خه می می داوه). راستی به که می له لایه ن و اتاوه به بی
جهوازاتی شپهر ههر دوو دهق ره وان ته نانه ت (خه می می داوه) جوانه کی
شراپه وشی تیدا به که خیه و ته ره شمال هموو (داوی) چنراوه.
من له بهیچی دووه می تم پارچه شپهره مه عتایه کی زیده ناسکو قوون
دیت بهر هه ستمه وه وا بزاتم نالی دوستان بوی نه چوون. بهیته که
نه میه:

له م وه عده خوشه دا گولو گول چیه ره تیکه لن
په ک ره نگو موته حید به دل نه ما به تنه جونی
شوینی سه ختی بهیته که له وه دایه چوناو چون (موته حید به دل) له م
دهقه دا جی خوی ده کاته وه. ده زانین گولو گول چیه ره که تیکه لن، له
لایه ن جوانه به وه (پک ره ننگن) به لام به له ش جودان، نه می به چی له
چی دا (موته حیدن)? نتیجاده که یان له ووشه می (گول چیه ره) په پدا به
که وه صفیکی ترکیبی به به و اتای جوانیکی رووی وه کو گول بیت، نا
هم وه صفه ترکیبی به که له (گول) و (چیه ره) په پدا بووه وه ها ده کات
گول خزانیه ناو ووشه که وه به یی (گول چیه ره) کیژی جوانه و
(گول) پش و له ترکیبی دایه به په که وه (موته حیدن) که موته حیدیش
بوون په ک دلایان ده بیت. ههر تم مه عتایه شه، بی نه وهی هموو که س

بوی بچیت، تیکه‌ل بوی گولو گولو چیره خستردکاتهوه... . نم
(استخدام) هی لیردا نالی به کاری هیناوه په کیکه له شاکاره هره
پرزه کان نم بلیمه ته بن رزایه. گولو گولو چیره وا له دهشتو دهر
تیکه‌ل بوی، تیکه‌ل بوی نیش په کجار به ولای جیرانه تیوه نژیکی له
پکتر ده بخشی، بگره لهوه پتر لیکتر نژیک بوی هدر په پدا زیه مه گر
له تفاعولی کیمایی دا، که چی نالی له ووشی (گولو چیره) دا نهو
نژیکیمی گه پانده (ایتیحاد) که نیر په ک رهنگو موته حید بویون به دل
ده بیته تحصیل حاصل...

له شرحه که ماموستادا وای هیناوه توه که گولو یاری بولبولو
نازدارانیش یاری دلدارانینان (له باره دهر وونه هه مو له په ک نه چن و
پنیا دم ناتوان له په کیان جیا بکاتهوه) گویا نمه سیرری (موتنه حید
بویون به دل) به دسته وه دعات. نهو واتایه بولبولو دلداره کان له
خه باله وه ده هیئتو ده بکاته به خشیش بو شیعه که هه تا واتاکه رابگه یه بن
که چی بهم حاله ته شوه نه وهی ده بنه (موتنه حید به دل) گولو نازداره کان
نبن به لکو بولبولو دلداره کاتن چونکه نه وان له ههستی عیشقا
موتنه حید به دلن، گولی به سه زمان له کوی نهو هم مو لی بار کردنه ی
ههستو سوز له کوی له حالیکدا بولبول به ناسو دهی ماوه توه:
له لاپره ۸۶ هی نه نجومه ندا، دیری پنجم (به ضربه و حمله یی) تیدا
هاتووه راستی به که ی (به ضربه یی حمله یی) به. له پراویزیشدا هاتووه
که دیوانی شیخ رزا (زهری - ضری) تیدا هاتووه.

له لاپره ۸۷ دا (که عبدوللا پاشا له شکری والی ستهی شر کرد)
هاتووه مصره که له نگه دهی:

که عبدوللا ه پاشا له شکری والی ستهی شر کرد
تقطیع که شی بهم جوړه دهی:

(که عبدوللا) (ه پاشا لهش) (کری والی) (ستهی شر کرد)
له لاپره ۸۸ دسان تووشی (عشق) دینه وه که (عشق) هه لهو
لاپره پدا (خوی به قوربان ده کا) ی نه نجومه له بارتره تا (خوی به
قوربان ده کا) ی شرحه که ماموستا چونکه وشی (قوربان) په کم
که (ی) که هی راناوی که سی سیمه تا که هاوتای (قوربان)
دوه مه که (ی) تیدا هی نیسه ته: په ک ووشه دوو واتایه خشی پتر به
لای عجیزی نالی دا ده چینه وه. ووشی (ته نور) یش له بهی سیمه
غزه له که دهی (ته نور) بیت ده نا کیشی ته نه بل ده بیت. وایز انم ووشی
(بوربان) له بهی چوارمه دا ده بوو (بربان) بن چونکه نه نالی به
(بوربان) ی نووسیوه که نوسا له جیات (ضمه) واو نه ده نووسرا
کوردیش گوتووه تی (بوربان) تنجا (بربان) که له شیعه که دا نهو
(ی) هی به دوواوه یو راناوی تا که به رواله له گه ل (بربان) خوارده
مه شووره که کوردواری په ک ووشن هه چنه له میاندا (ی) که هی
نیسه ته.

بهی سیمه بره شیعه که لاپره ۹۰ که (ته سرو نه مسر) تیدا

هاتووه له نگه بوه دهی بنوسریتو بخویندر نیته وه (ته سرو سهر) به
سواندن همزه ی (ته سرو).

ووشی (گوریزان) له مصره ی په که می بهی په که می لاپره ۹۱ دهی
(گوریزان) بیت چونکه فارسی یه وه های دهر دهر بن. مصره ی په که می
بهی پنجم له نگه، برکه په کی زیاده. له پراویزدا نووسراوه که له
جیات ووشی (واهی) ناو ده که کی نه نجومه ی ووشی (ته) هاتووه له
دهی دیوانی کوردی:

له پهردهی ظاهری گهر بن صه دای شهو عاشقی یارم
به مدها چاری له نگه که ده کری به لام له لایه ن واتاوه زور هزار
دهی، یان هه واتای نای. نه گر بهی ته که بهم جوړه ی خواره وه نه وه بن
که کوردی گوتووه ی:

له پهردهی ظاهری گهر بن صه دای شهو عه زای یارم
نیر حاجت زیه بینن مه لا یو وه عظ و ته لقیم
[ناه و نزا]ش هه باشه [نوسا ده لاین چاره سره کرا.
بهی دووایی شیعه که له مصره ی په که میدا (مه لایک دین و دهر سن)
واوه که زیاده.

له لاپره ۹۲ دا (رحمندهی زیر) دهی (ره هندهی زیر) بن. له مصره ی
په که می بهی سیمه (موتنه حقی) هه غه له ته هه شیعه که له نگه
کردوه، دهی بکریته (موتنه حقی).

له لاپره ۹۶ دا وشی (چهره) وه کیزانم (چیره به). له لاپره ۹۷
(چنکی) هاتووه دهی (چنکی) بیت. له ۹۸ دا وشی (بوربان) دهی
(بوربان) بیت له بهر کیش. (قولا ی)ش دهی بکریته (قولا ی) له بهر
هه مان سه به ب. له ۹۹ دا (دهردی کاری) ده کریته (دهردی کاری)
ده کریته (دهردی کاری)

تهی طه یی دهردی کاری مهره می
له کوتای شیعه که (بو ی غمی) ده بیته (بو ی غمی).
په کم بهی لاپره ۱۰۰ له پراویزدا:

صوحبت حوری به هشت، کهوتوره...
جوی یارو لاله زارو هه مده می
نم بهیته مه عنای زیه، مصره ی په که می له نگه. (جوی یار) یش
(جویار - به واتای جوگا) به.

رهنگه بهم جوړه ی خواره وه چاره ی بکریته تنجا خوو تالغ، سالم
وه های گوتی:

صوحبت حوری به هشتو کهوتوری
جویبارو لالازارو هه مده می
ورده هه لهی تریش له غزه له که دا هه به وه (ماتمی ده گری - ده کریته
ماتمی ده گری) - (سه حرگه - سه حرگه)، (کاووس دل -
کاووسی دل) (طهرف باغ - طهرفی باغ)...

له لاپهړه ۱۰۱ دېوو بهیقي دوومې قصیده ی بولبولی طبعم بخږینه
پنښ دوواین بهیتوه بهم شپوه به:

هر کهسی نېظھاری دانای بکاتو مه طلبی

خود په سندی بی یقین نېظھاری نادان ده کا
شو کهسه ترحمیش نېعمت بی مورادو منه طلبی
میثیل نالی نېمنیشالی شمیری په زدان ده کا
بهیقي دوواین نیشاره ته بو نایهتی (و اما بنعمه ربك فحدث) کهواته نالی
که خوئی هله دداتوه له بهیته کاندای مرادی (خود په سندی) زیه به لکو
پیره وی کردنه له فرموده ی شو نایهته. لهو پره شپوه دا (موحتم ششم
دیوانه) نووسراوه، (موحتم ششم دیوانه) راسته.

له کوتای بهیقي پنجم (صورت نارایی) ده کا غله ته (صورت مان)
راسته.

له بهیقي ششم (بی غم جو جمع هم به) غله ته (بی غم جو جمع هم به بو)
راسته.

بهیقي پر له نیشکالی شم قصیده به له ده که کی نه نجومه ندا نه هاتوه،
بهیته که نه مده به:

خه رقه پوښی کهسی ده پوښی جه وه هری ذات شم
پنښه نیو جلوه ی بسوزوشی خوئی به عوریا ن ده کا
شمه به پنی دهقی ناو شرحه که کی ماموستا که له ناو تویری قصیده که دا
هاتوه به لام له لاپهړی دوواتر دا شکلکی دیکه ترجیح ده کات بو شم
بهیته له نیوان هموو شکلکه کاندای:

خه رقه پوښی کهسی ده پوښی جه وه هری ذات شم
پنښه نیو جلوه ی برشتی خوئی به عوریا ن ده کا
من له گدل شم دهقیان پتر ده سازیم به لام (ذات شم) وه که چقله دووره
له چهژی سازگاری شپوه. شمه له بهیتدا نه بی وانا که له وانه ی قبول
بکرت. وه که منیش بوئی دهچم مه بهسی نالی ته وه به بی جه وه هری ذات
به خه رقه پوښی ناشریتوه، شو جه وه هره که پنه نیو جلوه ی برشتی
خه رقه که وه به رووتی ده ده که ویت. نه گهر زور شاره زای بابا طاهری
همه دای بو وایه که نازناوی عوریا نه له وابه بوو حاله تیک له حاله ته کانی
صوفیگری شو مه زنه پیاوه بییم بو تیره دست بدات. ده بی بلیم
ده سنووسم دیتوه له جیانی (شم) ووشه ی (أحق - له حق) ی هیناوه.

له لاپهړه ۱۰۴ وشه ی (هوزار) که له دهقی قصیده که وه له پراویز پشدا
لیژنه هر هوزاری نووسیوه هله بهیو (هزار) راسته. بهیقي قصیده که
له مصرعه ی به که می دا که دهقی:

هر دارو بهردو هر گونئی رهنگی خه لاتیسه
زناگم لیژنه وه یا بلاو که روه له کوپوه شو نیشانای سر دوو (بی)
ووشه ی (گونئی، رهنگی) هینان خو له و سرده می فهیضی به گه کتییی
چاپ کردوه نیشانه پیدا نه بوو بوو. راستی بهیته که ته وه به له دهقی ناو

شهری ماموستادا هاتوه.

هر دارو بهرگو هر گوله رهنگی خه لاتیسه
بیگومان له سرده می فهیضی به گه نیشانه ی سر (ل) و زیر (ر) پش پیدا
نه بوو بوو رهنگه وه های نووسی:

هر دارو بهردو هر گله رنگی خه لاتیسه
له لاپهړه (۱۰۵) ی نه نجومه نو لاپهړه (۳۱۶) ی شهری ماموستادا شم
مصرعه ی سر ووی شپوه که:

شهی غهیری خوبسی نوی تیدا بی
به لای منه وه جیانی (شهی که) راستر ته وه به که به پراویز له
شهرحدا (نه گهر دل) هاتوه چونکه که (شهی کرا) تازه ده رهینانو
دهرته هینان بو چی؟

نه گهر دل غهیری خوبسی نوی تیدا بی
به دهستی خوت دل ده ریښه قوربان
له شرحه که کی ماموستادا هاتوه (وشه ی دل له لایکه وه مه فعلو بیهی
وشه ی که په یو، له لایه کی که وه مویتدا بهیو و غهیری... تاده
خه بهریتی). وا بزائم شرحه که به سه هوو چوه چونکه (شهی که)
شو (ی) و (شهی) که راناوی که سی سیممی تاکه مه فعلو بیهی تیدا
مومکینیش زیه به پنی ده ستوری (اشتغال) ی عمره ی (دل) بیته
مه فعلو وه که ده گوتری (أخاک رأیت) چونکه (دل ده ریښه) بریقیه له
مفعول په (دل) و فاعیل (راناوی که سی دووممی تاک) و فعل (بیته،
ده ریښه) ته وندده هم به راناوه که له ریژه ی (شمیری صریح) ی کوردی دا
بو که سی دووممی تاک دهرناکه ویتو هر جاره له شکلکی بزویښک دا
دهر ده کویت وه که (بگره، بخو، بلئی، بزئی...). که شمه که بووه
ناصریح راناوی ده ده که ویت وه که: (بگریت، بخویت، بلئیت،
بزئیت، بدیت...).

رسته ی (دل ده ریښه) مویتدا ی تیدا زیه چونکه شمه وه رسته ی
(انشائی) به (دل) پش مه فعلو بیهی فعلی (ده ریښه) به نک هی فعلی (که
، بکه) له رسته ی (شهی که) دا نه گهر گوترا با (شهی که دل) و (ده ریښه)
له بهیتدا نه بایه ناشکرا به ده بووه مه فعلو (شهی بکه). ته وسه نه گهر
(شهی که دل) هاتبا به ده شیا له ری (اشتغال) وه هم (راناوی که سی
سیممی تاک) و هم (دل) بیته مه فعلو بیهی به لام له کوردی دا ناشی
بگوتری (دل شهی که، نانم بیسوتنه، دارا حبسی که) وه که له
عهره پیدا جابهزه: (قلی شقه، خیزی أحرقه، دارا فاجبه...). من له
جیانی (تیدا) هاتم (تیا) م نووسی: شم (تیدا) به له شوینی ته و تویی کیشی
شپوه که ته نه بل ده کات (نالی) ش به پنی داخوازی سه لامق کیش هر
جاره به کیکیان به کار هیناوه وه که:

۱ - به عنی ریاضی رهوضه که تیدا به چه ند ده می.

۲ - هر ده لئی مانگه شه وه کولی تیا.

وشه‌ی وهك (تیدا، تیا) همن هه‌ر جاره به جوریک له کار هاتون. له نمونده‌دا: چونکی، چونکه، هه‌ر یه‌که جی خوی هه‌یه. له‌م به‌یت‌دا: چونکی نه‌مه‌لت زوره ج عومریکی که‌مت بسو ووشه‌ی (چونکه) ده‌ست نادات توممز بزویی کوتایه‌یه‌که‌ی (چونکه) له‌به‌ر کیش ده‌ی دریز بکریته‌وه خو (فتحه)ش دریز کرده‌وه ته‌حه‌م‌ول ناکات. له لاپه‌ره (۱۰۶) نمونده‌یه‌کی تم له کار هیتانه‌ی نابه‌جی هه‌یه که له سه‌ره‌تای به‌یق چواره‌مدا نووسراوه:

چونکه ره‌سه‌نن وردو شتیان هه‌مو جه‌نگین مه‌ی ساریه نه‌شسه‌ی چ له دوردا چ له سافا ده‌بوو (چونکی) بنووسراوه. وشه‌ی (دوردا) له مصره‌ی دووم هه‌له‌یه‌و مه‌عناشی زیه راسته‌که‌ی (دوردا) به: (دورد) به واتای خلتی شراب دیت. گه‌لیک جارن کورده‌که ده‌ی (ویردی شراب) توممز (دورد)یان نه‌یستوه. له به‌یقی پینجه‌مدا که نووسراوه.

وا بی غه‌مو په‌روا ده‌چنه عه‌ره‌سه‌ی مه‌یدان ووشه‌ی (عه‌ره‌سه‌ی) له‌نگی کردوه ده‌ی (عه‌ره‌سه‌ی) بیت. له به‌یقی حه‌فته‌م نووسراوه:

عوسمان به‌گیان امیره که نه‌وه‌قتی بی‌نی ده‌ی من بیستوهه‌و خوندومه‌ته‌وش:

عوسمان به‌گیان امیره که وه‌قتیکی بی‌نی ده‌ی وشه‌ی (نه‌جنه) له به‌یقی پایینی قصیده‌که‌دا ده‌ی (نه‌جینه) بخویندریته‌وه. هه‌روه‌هاش وشه‌ی (رفاعی) له مصره‌ی دوومه‌دا ده‌ی (روففاعی) بیت له‌به‌ر کیش. (لاپه‌ره ۱۰۸).

له مصره‌ی یه‌که‌می لاپه‌ره ۱۱۴دا (ج مه‌ظلوم) به‌حری غه‌زه‌له‌که‌ی له (۱۶) بره‌گه‌وه کرده‌ته (۱۳). ده‌ی بنووسری (من چه‌نده مه‌ظلوم) وشه‌ی (به‌نجه‌روم) له مصره‌ی دوومه‌دا به‌کجار به‌نا له‌بازی ده‌خویندریته‌وه تا کیشی ساز ده‌ی، من بامایه ده‌نومس:

چ مال ویرانو په‌نجی‌دم چ مه‌موم چ مه‌غوم وشه‌ی (ذه‌ره) ده‌یته (ذه‌ره) له‌به‌ر کیش [به‌یقی دووم]. نیوه‌ی یه‌که‌می به‌یقی چواره‌م ده‌ی:

عه‌لاوه‌ی ده‌ردی دونیایی له لاییکی که‌وه خومی بنووسریت له جیات (له لاییکه‌وه).

نه‌ما به‌یقی پینجه‌می قصیده‌که به راستی هه‌مو که‌مو کوریه‌کی ن هیتاوه‌ته، هه‌زار جار ره‌حه‌ت له گوری ناھی:

هه‌تا مردن بلا مه‌شغولی نا‌هو شینو زاری بم که دنیا وای، طالع وای، دشمن وای، مه‌عدوم غه‌زه‌له‌که‌ی دیکه‌ی (ناھی) له لاپه‌ره ۱۱۵دا که‌مو کورپی بی په‌یدا بووه به‌ده‌ست نوسخه نوزساته‌وه من لی‌رده‌دا له‌به‌ر ترخی غه‌زه‌له‌که‌ی نه‌و به‌یتانه‌ی هه‌له‌ی که‌وتینی به راستی ده‌یان‌توسمه‌وه:

نوکشه‌ی ده‌می مه‌خفی له فلاتوون خه‌یاله سیرپریکه به صد فله‌سه‌فه لیضاحی موخاله من سه‌طه‌ی بی تم عیلمه له‌وه وه‌قه‌وه قوربان نه‌وخیزی خه‌طت حاشیه‌ی فله‌نی جه‌مه‌اله په‌روانه صیفت دل به جرای عاریقی پاکت سه‌ر باخته‌وه سوخته‌ی بی په‌رو بانه سه‌ر سه‌سو برینداری موزه‌وه چاوی خوماره ساته‌م زه‌ده‌وه شیفته‌ی په‌رجه‌م و خاله له مصره‌ی یه‌که‌می دواینی به‌یقی لاپه‌ره ۱۱۶ وشه‌ی (قوربان) ده‌یته (قوربان): تم (ی) به اضافه‌ی بی نه‌و واتا نامینی.

(ویقار) له به‌یقی سیه‌می لاپه‌ره ۱۱۷دا ده‌یته (وه‌قار). وشه‌ی (جه‌واد) له به‌یقی چواره‌مدا (جه‌واد) ده‌خویندریته‌وه ده‌نا کیشی له‌نگه. (هه‌ر وه‌کو) هه‌له‌یه (وه‌کو) جی خو‌یه‌ی، نیوه ذیری دوومی به‌یتکه که ده‌ی: زه‌ره‌می به قنطار هه‌می به‌خه‌د... له لیستی هه‌له‌کاندا راست کراوه‌ته‌وه که ده‌ی (هه‌لی) یه‌که‌م لاجیت.

له لاپه‌ره ۱۱۸ (بی شه‌مو) ده‌کریته (بی شه‌مو) له‌به‌ر کیش. فه‌یضی به‌گه‌ وای زانیوه (بیشه‌) وه‌ک (شاو‌روشیته) ناوی ذیه لی‌ژنه‌ش لی بی ده‌نگ بووه. له راستی‌دا تووتی بی‌ته‌مه نه‌وعیکه له‌هی هه‌ره چاک که بی‌نی خوشه (بی شه‌مه = بیه‌شه‌مه - خوش یون...) ووشه‌ی (زور) له به‌یقی چواره‌مدا ده‌یته (زوره) هه‌م بو‌ته‌واو کردن واتاو هه‌م له‌به‌ر خاتری کیش.

من (بی شه‌مو)م راست کرده‌وه له‌به‌ر کیش: ده‌ی بلیم نیوه به‌یتکه به‌م جوریه:

بو تووتنه‌که‌ی بی شه‌می شاورو شیته‌نه وانه (تووتی بی شه‌مای شاورو شیته).

له مصره‌ی یه‌که‌می به‌یقی دوومی لاپه‌ره ۱۲۰ (له بازاری غه‌مو عشقی که‌له‌مدا) دو هه‌له هه‌یه به‌کیان (عشق) که (عیشه) دووه‌میان (که‌له‌مدا) که کیشی شیعه‌که‌ی شیواندوه یا ده‌ی (که‌له‌مدا) بخویندریته‌وه یا ده‌بوو شاعر بی (عیشی سه‌رمدا، دلدا). ووشه‌ی (کوره) ده‌کریته (کوره) ووشه‌ی (ماه) ده‌کریته (ماه‌و). مصره‌ی کوتاین وه‌ها باش:

فله‌ک ده‌گری مه‌لائیک دینه نالین نه‌ک (ده‌گری، مه‌لائیک) وه‌ک له کتیه‌که‌دا نووسراوه.

له لاپه‌ره ۱۲۱ (لوججه‌ی ژه‌رف) به (زریه‌ی قول) لی. دراوه‌ته‌وه. وه‌ک بزاتم (لوججه) به واتای (لوزوه) دیت. له لایه‌ن (ژه‌رف) هوه ناتوانم بریاری له‌سه‌ر به‌دم قاموسی فارسیم لا زیه بوی بگه‌ریم. ده‌شی له (ظه‌رف) هوه هاتیت. له لایه‌ن رینوسه‌وه نمونده‌ی تیکه‌لجونی دوو رینوس له په‌راویزی نه‌و لاپه‌ره‌به‌دا له لایه‌ن لی‌ژنه‌وه

نوسراوه (درگهشت). له عینی دهقی غهزه له کدا سر له بهری دیره شیعه فارسیه که به ریئوسی فارسیه. لیره دا کوردی و فارسی تیکه لن دهبوو بنوسی (درگهشت) یان به همان شکل سر ووتر رای گویستایه پراویز.

وشی (کنار) له پراویزدا به (به لا لئوک) لیک دراوه تهوه. تمه دهقی مصرعه که به:

زاشک سرخم شد کنار از داغ هجران لاله زار
به بی بوچوون لیژنه که (کنار) به لا لئوک بیت تمه واتای به یته که به: له فرمیکی سوورمهوه به لا لئوک له داغی دووری بوته لاله زار. هه لبت تمه واتایه له نوکه دهکات تک له شیعر. (کنار) به واتای تهنیشت و روخ دیت وهک که ده لئی که ناری هریا. بهو پینه واتاکه ی ده بیته: (له فرمیکی سوورمهوه تهنیشت و روخ، له داغی دووری بوته لاله زار). تمه شیعره ی مولانا خالد به بیکی (که لیمان) به بیر ده بیته وه که ده لئی:

شود دامن نه لوهند کنارم ز گولی نه شک
کردیم دوا داغی فیراقی همه دانرا
واته: تهنیشت روخ بووه ته دامن کیوی نه لوهند به گولی فرمیکم.
(به ودا) داغی فیراقی همه دانم درمان کرد. مولانا خالد جاریکی دیکهش که لیمان به بیر دینته وه که له به بی پیجهمدا ده لئی:

(بکره جو بی شد زهر چشم روان از خون دل
عاقبت کردم دوا داغ فراق سرچنار
واته یهک به کره جو بی خوون دل له هر چاو یکمه وه رهوان بوو. ناخری داغی دووری سرچنارم درمان کرد. به یته که وهها ده خویند ریته وه:
به کره جو بی شود ز هر چه شمم رهوان نه ز خوون دل
عاقبت کردم دوا داغی فیراقی سرچنار
له لاپه ره ۱۲۴ تمه سهوه به چووکانه هه ن. له مصرعه ی دووه می به بی یه که مدا (دور) ده کریته (دور)و. له مصرعه ی دووه می به بی دووه مدا (ره عیبت - ره عیبت).

له مصرعه ی سیمدا که پیشر له مصرعه ی دووه مدا نووسرا بو (موفاجات) ده بی لهویشدا بنووسری (موفافات) نهک (مکافات). له مصرعه ی چواره مدا (دوئیوا) ده بیته (دوئیواو).

له مقطعه ی سیمدا (نه فسورده ی) ده کریته (نه فسورده ی). له مقطعی چواره مدا ووشی (نه وهل) ده کریته (نه وهل). له لاپه ره ۱۲۵ ووشی (لاف) به (ئیدی) لیک دراوه تهوه. من تمه ووشیم بهم واتایه نه بیستوه، ناشزانم (ئیدی) غیری واتا مه شووره که ی هه بی.
(لاف) یش به واتای ده عیه وکesh و فشر رویشتوه. وشی (باقل) که به (وا دیاره) لیک دراوه تهوه ده بوو به (به عقل) شرح بدریته وه که هر خوینت بوته (باقل).

له لاپه ره ۱۲۶، به بی چواره م نووسراوه:

هم هممیانان نامو، هم ریکان نه شک
ده بنووسری:

هم هممیانان نامو هم هممیریکان نه شک
دلنایش نیم له ودا ووشی (عنان) نایا (عینان) یان (عنان)
ده خویند ریته وه!

له به بی شه مدا (توی طاهیرو) ده بن (توی طاهیر) ده نا کیش
ده شیوی.

نیوه به بی دووه می پیش کوئی به یته کان له و لاپه ره یه دا ده بن به و دهقه
بگوری که له پراویزدا هاتوه و ناویکه پر له نارو چنارو گولیو
چنوروه.

وشی (فهوهران) له مصرعه ی هره دو ایندا ده کریته (فهوران) له بهر
کیش.

[له لاپه ره ۱۲۴ به سر سهوینکدا کشیم، لیره بوی ده چمه وه: له
مقطعه ی یه که می ته خسه که جاریکیان (عومره) و جاریکیان (عمر)
نووسراوه. (عومر) راسته. له شهرجه که ی ماموستاش هر دو
(عومر) ن. [ل. ۳۶۷ شهرجه که].]

له لاپه ره ۱۲۷ ووشی (ئاوینه) و باش بوو به (ئاوینه) بنووسری ته وه
شهرحدا بگورتی و شه که هر دو شکلی (ئاوینه، ئاوینه) هه لده گریت
چونکه سرچنار بری یه له (ئاو) و ده شی و ه کوو (گلیته - مه سینه). به
(ئاوینه - له ئاو دروست کراو) بروات. له همان کاتیشدا ده بیته
(ئاوینه) یهک شکلی ناسمان بداته وه. ئنجا لیره دا ته لیه کی فکری هه به
هه موو نالی دوستان پیوه ی بوون: له شهرحی ماموستادا دهقی به یته که وا
هاتوه:

یا عکی ناسمانه له ئاوینه دا کهوا
نه ستیره کان رابکیشن وهک شه های نور
له گهل دهقی (نه نجومه ن) نه نا (را ده کیشن) فرقه له نیوانیاندا.
شهرحی ماموستا هاتوه راکشان نه ستیره کان ناسمان به ورده بهردی
ناو سرچنار شو باندوه که ناوی رهوان به سر یاندا ده کشیت و دینه
بهر چاو به جو لینه وه و بکشین. راستی مه سه له که شتیکی یه کجار دوره
له مه: (نه ستیره - نه ستیره کان) له کوردی دا که (نه ستیرک) بی هاتوه
به عه باروی تهوتو ده لین بو مه به می پتر سوود لی وهر گرتی، له و
حهوزه هه لئراوه کومه ل ده کن تا کو کاتیک کون مه جراکه ی کرایوه به
غوردم برواتو بگاته شینا وورد. ئنجا نالی ده لئی نه و ئاوه
راوه ستاوانه ی له سرچنار پهیدا ده بن هر یه که یان (نه ستیره) یه که وه به
شریته وهک (شیهای نور) راده کشین. (نه ستیره کان) به بهری وه هه به
بیته دوو ووشی سه به خو (نه ستیره - کان) واته نه ستیره کان
را ده کشین وه کوو شیهاب ده ستیره، کان راده کشین وهک شیهای
نوروه. ووشی (نه ستیره، نه ستیرک) له فارسی دا (استخر) و له زمانه

رؤزاوایه کاندنا (Cistern) سیسترن) هاتوو که همووی یک
ریشن. مرحوم ماموستا سجادیش له شرخی تم بهیته دا هر به واتای
نه ستیره ی ناسمان بو (نه ستیره کان) چوو
له ناست بهیقی سینه می لاپره ۱۲۷ که دهلی:

دهم وت دوچای خومه نه گهر به کره جوئی نه شک
نه بوایه تیزو ب تهره و گهره سویره سور
پیوسته نیگی خونه ب شرخی بهیته که له (دیوان نالی) ماموستای
بیاره می به موهه که زور نوستادانه گوتویق وشه به کره جو لم بهیته دا
(متنازع فیه) به: هم بو فرمیسکی چاوو هم بو جوگی به کره جو
ده چینه و واتاکشی بهم جوړه دهی: نه گهر به کره جو فرمیسکم تیزو
ب تهره و گهره سویره سور نه بوایه ده مگوت جوگی به کره جو به.

تم (تنازع) خزمی نهو لیکدانه و به که من له ناست (گولو
گولچیره) دا کردم به لام له وی دا (گول) که (متنازع فیه) به دوو جار
ناوی هاتوو، په کیان به شیوهی سهر به خو (گول) ده چینه و بو (به تن
جوئی) که له گول کچه جوانه کان نهو ده شته تیکه ل بوون. دوو میان له
ترکیبی (گولچیره) دا گوله که ده چینه و بو (په گره نگه موته حید به
دل). له فزی (گولچیره) خویشی تیکه ل بوونه که ته نکید ده کانه و نه جا
به وده (تنازع) یکی دووم بو (تیکه ل) بوونه که پیدا ده بیت که
جاریکیان گولو کچه کان به له شی جوداوه تیکه ل و جاریکیش له وشه
(گولچیره) دا تیکه ل له شو له شیش په دایه. به و پریه دوو باره
بوونه و وی ناوی گول واتای به زیاده و وی له گول خوی دا هیناوه.

له لاپره که دا وشه (حنا) ی نه جو من بو (هنا) ی شرخی ماموستا
بیاره می دهی (حنا، هتا) بهتتا) بخوندرینه و بو خاتری کیش. له
ده سنووسدا دیتومه (هنا) نووسراوه.
له بهیقی دوواتردا، مصرعه می دووه می بهیقی پنجم، وشه (کاکول)
کیشی شیعری ته نبال کردوو دهی (کاکول) بنووسریتو
بخوندرینه و.

له مصرعه می دووه می بهیقی دووه می لاپره ۱۲۸ (تفرقه می شوړشو
نشور) دهی (تفرقه می شوړشی نشور) واته بلاوه لی کردنو تیک
هاویشتی رژی زیندوو بوونه و وی قیامت.

له بهیقی پیش کوتای نهو لاپره یه دا (مونه و هره) ده کرینه (مونه و هره).
له مصرعه می هره پاین (صوفی) ده کرینه (صوفی). ده شوو بلیم له
لاپن زمانه و (تفرقه می عهره می) (تفرقه می) نهک (تفرقه می) وهک
(تزکیه، ترویه، عیویه، نشیته...)

له بهیقی دووه می لاپره ۱۲۹ (دیدمی) ده کرینه (دیدمی). له پاش تم
بهیته ووشه (سه بزه می) ده کرینه (سه بزه می) له بهیقی چواره مدا (باری
تیدایه) بهیته می ته نبال کردوو دهی (باری تیایه) بنووسریت. له
دوای نهه (سوخوا) ی پراویز راسته نهک (سوخوا) مه گهر

بخوندرینه و (توخدا). له بهیقی حفته مدا (خیلال) به لیفته له
(خیلال) چونکه خیلال جه می (خل) و به و پووشکه و دار و چکه به دلین
ددان بی خاوین ده کرینه و، نهه می مناسی معنای بهیته که به که
دهلی:

زارم وهکو خیلالو نه حیفم [یاخود. ضعیفم] وهکو خیلال
نایا ده که موه زارو به دلدا ده کم خوطور؟
ده بیتین (خیلال) ده که وینه زارو خه یالیش به دلدا خوطور ده کات.
ووشه می (نه حیفم. نه حیفم) واپوه (سخیفم) نووسراوه. نه ویش هر
مناسبه.

بهیقی دوایی شیعره که له لاپره ۱۳۰ دا (نهی داری سه نگدل) هر
چند جووانه له لاپن جووته واتای (دره ختو خانوو) هوه به لام چونکه
نامه به و بو سالم چوو (نهی یاری سه نگدل) جی خویق. لیژنه دزی
راپه که می هوه ولین خوی (داری) په سندن کردوو نهک (بار) که له
شرخی ماموستا بیاره ییشدا (بار) هاتوو.

ووشه می (شانه زه ن) ی نه جو من له بهیقی دووه می لاپره ۱۳۱ دا
نادروسته (وهی شانه زه ن) ی پراویز (۳) راسته. له بهیقی سینه مدا
(غونچه می دهی) ناله باره (غونچه دهی) راسته.
که می دیته خنده غونچه ده می بی و زیاده نت
بهیقی چواره می تم لاپره به که نهه ده قیق:

تجربا کون جه می نه باتان عالمی
به عناکه می له تهری بهت قامتت شه جهر
تا تم بهیته بهم ده قیه و غله ته، لیژنه هر نه و نه دهی کردوو که
پراویزی ژماره پنجمی هیناوه له ناست (به عناکه می) گوتوو یق (به عنا
گوشا) له شرخی ماموستای بیاره می دا هاتوو. ده بو نه و نه دهی هر
تیدا بلی ناشی (قامتت) راست بی چونکی روی قه له پای سحره
که نهی نهی بیت قامتت. ده قی تم بهیته له کتبی [دو چامه که می نالی و
سالم] ی ماموستا سجادی بهم جوړه به:

تجربا کون جه می نه باتان عالمی
به عنا گوشا له تهری بهت قامتت شه جهر
بگومان نهه میان بی عیه هر چند ناتوانم بلیم بی گوران له ساله و
پیمان گه ییشوو.

له شره که می ماموستای بیاره ییشدا تم ده قه هاتوو. من بی رازیم.
بهیقی شه شهم له کتبه که دا نووسراوه:

هیمنت که، که چاپوکان، به تجرای مه طلبم
لیره بر و کو، که له وی هان وهک ته تر
له لیستی هله کان تیشارت دراوه بو نه و می (که چاپوکان) هله به
(چاپوکان) راسته به لام نازانین بوچی چاپوکانه می گوریوه به چاپوکان.
نهه زور سیر زیه به لام له پراویزدا دهلی نیوه می دووه می بهیته که له

[دو چاهه‌کمی ماموستا علاوه ددیندا] بهم شکل‌یه:

دلهم سفر بسرو وکو بهریدو لهوی بی وکو سه‌تیره
دهبو هر نه‌بایه بی (لهوی بی) هه‌له‌به چونکه قسه له‌گه‌ل کسی
دوومدایه نک کسی سیم. له‌مانه بترازین ده‌گه‌بته غه‌له‌ته زله‌کمی که
هر باسی نه‌هاتوو بهریشی لی نه‌کراوه‌توه:

نم ده‌قی نیوه به‌یقی که له [دو چاهه‌کمی ماموستا سجادی] هاتوو له
جیاتی ۱۴ برکه‌گه‌یشتوو به ۱۶ برکه. راستی نیوه به‌بته‌که نه‌مه‌یه:
لهم سفر وکو بهریدو لهوی به وکو سه‌تیره
که ده‌لیم (لهوی به - نک لهوی بی) لهو روویه، سه‌ره‌تای به‌بته‌که
(هیممه‌ت که) به نه‌مری صهریح نه‌ک ناصریح هاتوو له‌بهر نه‌مه
پنویسته نه‌مری به‌یقی دووه‌میش هر صهریح بی. نه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه
(هیممه‌ت که) که نه‌مری ناصریح هاتویه ده‌شیاو ده‌بو له کوتایی
به‌بته‌کدا (لهوی بی) بیت. دیققت بقه‌رموون نیمه ده‌لین: (ده‌بی
لهوی بی) چونکه نه‌مره‌که ناصریح. هر گیز ناشی بلین (ده‌بی لهوی به)
چونکه نم ده‌قه بریدی تیدایه هه‌لتاگری زه‌مینی بو‌ساز دری به‌عیاره‌ق
وه‌کو: (ده‌بی، پنویسته، و‌اچاکه، مه‌صله‌خته... هتاد).
نم سیفته‌ی (ناصریح) وه‌های کردوو ده‌قه‌کمی بو‌مهرجیش ده‌ست
بذات وه‌ک که ده‌لین:

(نه‌گه‌ر لهوی بی دیمه لات) نم سروشته‌ی نه‌مر لی ناگه‌ری به - ریزه‌ی
سهریح بو‌غهری کسی دووه‌می تالکو کو‌به‌کار بیت - باسه‌که پتری به
ده‌مه‌ویه، لی کورت ده‌که‌مه‌وه.

چاهه‌کمی نالی و سالم له نه‌نجومه‌ندا چه‌ندین به‌بیتان که‌متره به‌بیتان
که‌متره لهو ده‌قه‌بان که له شهری ماموستای بیاره‌یی‌دا هه‌یه. پاش نم
دو چاهه‌به ده‌گه‌بته (شه‌کوا حال)، (عارف). پش ناوی من خهریکی
راست کردنه‌وی هه‌له‌کان بم چونکه له لاپه‌ره‌کان ۱۳۴، ۱۳۵،
۱۳۶، ۱۳۷ ی کتیی نه‌نجومه‌ن، لی‌زنه ده‌قی هه‌له‌سته‌کمی له کتیی (له
خوما) وه راگزیستوو و زوربه‌ی هه‌ره زوری هه‌له‌کان لهو ده‌قه‌دا
راست کراوه‌توه.

له لاپه‌ره ۱۴۲ ووشه‌ی (موتصف‌ی سه‌ره‌تای به‌یقی دووه‌م
(موتنه‌صیف‌ه. (موشه‌ره‌ف) پش (موشه‌ره‌ف‌ه) (ته‌جه‌لا) پش
(ته‌جه‌لا) به که راستیه‌کشی (ته‌جه‌لی) به به‌لام به‌لام گه‌لیک ووشه‌ی
دیکه‌ی وه‌ک (ته‌وه‌لا، ته‌مه‌نا، ته‌سه‌لا...) خوی له ته‌ده‌ی کوردی
جیگیر کردوو.

له لاپه‌ره ۱۴۶ به‌یقی دووه‌می لاپه‌ره‌که که ده‌لی:

نه‌حوه‌لی ته‌فره‌قی نه‌ظهر ته‌قویسه‌ن سه‌بب ده‌کا
عاریفی حکمه‌ت ناشنا لهم قصه‌یه ته‌ده‌ب ده‌کا
ده‌ی (حیکمه‌ت ناشنا) ی تیدا بکریته (وه‌حده‌ت ناشنا) چونکه که یه‌ک به
دوو دیتی خیل (نه‌حوه‌ل) به‌تال بکریته‌وه ده‌ی (وه‌حده‌ت ناشنا) ی لی

راست بکه‌بته‌وه. له جیلی پیش خومم بیستوو [وا بزائم له سالی ۱۹۳۷
ره‌لیق نه‌قه‌ندی خادم السجاده، له باداوه‌ی مه‌لا نه‌قه‌ندی، بوی
گیرامه‌وه] که موقی زه‌هاوی گوتوو‌ه‌ق: مه‌به‌سی نالی لهم نه‌حوه‌لی
ته‌فره‌قه نه‌ظهره من (واته: موقی) بووه.
به‌یقی دووه‌م له نه‌نجومه‌ندا که نه‌مه ده‌قی‌ن:

سه‌همو نه‌صیی نه‌صلیه به‌حی گیاهو گول زیه
توتنه خهرجی سوتنه سوتنه سوتنه ماچی لب ده‌کا
له دیوان نالی، شهری ماموستادا، مصره‌عی به‌کمی به‌بته‌که وه‌ها
هاتوو.

سه‌همو نه‌صیی نه‌صلیه به‌حی گیاهو گول زیه
هه‌لیت (گل) راسته نک (گول) چونکه توتن گیاهو مودنه گله نک
گوله. له خوالی خوش‌بووی، شیخ نه‌جوددینی شیخ که‌ریی به‌رزنجی،
که خالی مامو بیاریکی مسلمانو ته‌دیبو خاوه‌ن ته‌کیه بوو له کویی نم
به‌بته‌ی ده‌خوینده‌وه به سوزو کله‌ی ده‌روونه‌وه تاراده‌ی گهرم داهاتن،
ده‌یگوت:

سه‌همو نه‌صیی نه‌صلیه به‌حی گیاهو گول زیه
من نه‌مه‌بان کارم ق‌ده‌کات.

له لاپه‌ره ۱۴۷ دا (له‌شکه‌نجهی شکه‌نجی زولفی) هه‌له‌یه راسته‌کمی (له
نه‌شکه‌نجهی شکه‌نجی زولفی) به.

به‌لای منه‌وه به‌یقی پنجه‌می لهو لاپه‌ره‌یه که ده‌لی:

فیدای ته‌شرفی ریگه‌ت بی خه‌راجاتو خه‌زینه‌ی دل
نیشاری خاکی سه‌ر پیت بی له چاوما قه‌طره‌یی ماب
له شهری ماموستا شدا مصره‌عی دووه‌می نه‌مه‌یه:

نیشاری تیزی پیت بی گهر له چاودا قه‌طره‌یی ماب
هه‌ر دوویان شیواوی‌یان تیدایه. مصره‌عی دووه‌می به‌بته‌که ده‌ی وه‌ها بی:

نیشاری خاکی سه‌ر پیت بی له چاوا قه‌طره‌یی ماب
له مصره‌عی به‌کمی گوت (خه‌زینه‌ی دل) نک (دل). زه‌وق وه‌ها ده‌هینی

(چاو) پش به بی ایضا‌فه بو‌زانای کسی به‌کمی تاک به‌ره‌های بینه‌توه‌وه
نه‌کریته (چاوما). له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه بو‌گومان نالی نووسیه‌ق

(خه‌راجاتو خه‌زینه‌ی دل)، له‌فزی (خه‌راجات) ده‌شی (خه‌راجات)
بخویندرینه‌وه له (خه‌راج) هوه دیت که له ناکامی برین وه‌ل نیشان دل

پیدا ده‌ی (خه‌زینه‌ی دل) ده‌لاله‌ق خه‌زنه کردن برینی پیوه‌یه. شه‌رحه‌کمی
ماموستا بو‌نم لاپه‌نه نه‌چوو، عیشق و خوشه‌ویستی داناوه به‌خه‌راجاتو

خه‌زینه‌ی دل حه‌قشبه‌ق به‌لام نک له پشت گوی خستی خه‌راجو خه‌زنه
کردن دل. شه‌رحه‌کمی ماموستا بو‌نم چوو‌وه که (له چاودا قه‌طره‌یی ماب).

به‌پش ده‌قی به‌سه‌ن‌دکراوه‌ل لاپه‌ن خویوه‌وه (له ماب) به‌ده‌کری به (ماب) - ماه
بی واته (تاوی) لیک بدرینه‌وه باشیشی بو‌چوو.

به‌یقی کوتایی نم لاپه‌ره‌یه که نووسراوه:

له دووری تویه نهی خورشیدی پرتهو بهخشی شو گهردان
 که (نالی) وا له حالان محاسنی ماهی نهو دابه
 ووشی (دوری) تیدا هلههه واتی مهبسی بهرق بهتکهکی
 کوشووه، دهی (له دوری تویه) بیت چونکه مانگه به دوری روزوه
 دهکویه محاق هتا لی دوری بهرهو (بهره) نهروات. من نم
 مهعنایم له کتبی (چمپکک له گولزاری نالی) دا به دریزی
 شی کردونهوه، له شهرحهکی ماموستاشدا [پراویزی لاپره ۵۶۱]
 لشارهق بزکراوه بهلام شهرحهکی خوی هر لهسر رهچی کونیهی
 واتا لیدرهوان نهروات که گویا نالی له (دوری) یاردا وهک هیلالی
 محاقی مانگی نویی لی هاتووه، هر چند له لایهکی دیکهوه دهشلی نم
 واتایهی (دور) لهگهت وردهکاری نالی پتر به دلدا دهچی نهما... هند.
 من له بینیی خومهوه له زهرورق راگه یاندن بهینهکان نم غهزله هر
 نهوم له بهرهستدایه که بلیم غهزله که تجربه بهیکی غهمنی دهی
 گهنجایهتی نالی که به شوو پاریزی بو سر خوهگی یاری بردهوه تا
 (ههناسم زولفهکی لادا...) بهینهکان هاوارایه، نالی وهصفی
 یاریکی پری چیهی خوه لی کهوتوی تهیش خوی دهکات. نو
 سهیری له سیاقی بهینهکاندا که جاریکیان له واتای محاقوهو جاریکیان
 له لاجوونی زولف به ههناسهو جاریکیان (له سایه کوفری زولفت دل
 فنا، قنوری لیمانه، مدلین ظولمت خراپه وهصلی پهروانه له
 شعوبایه) چند ناشکرا به قصیده که (وحده) ی هه به! له شعرحی
 ماموستادا نم (بهکیهق - وحده) ی قصیده بهونده ئیکار دهکات که
 کس به مرچی نهگرتووه: بهلی به مرچ نهگیراوه، بهلام کهشیش
 نهیوی بهکیزی قصیدهی به مرچ نهگرتووه. دیوان نالی بهشیکی
 بهرچاوی (وحدهی موضوع) ی تیدایه، وحدهیکی که شعری
 کلاسیکی نهوان سدرهمانه به شوازی کاتو شون به خویهوه
 گرتووه. ههموو موناجاتهکان ری حج، نهی ساکینی ریاضی مه دینه،
 نهحوالی تفرق نظر، بههاریهکان، نه مردم من نهگه نم جاره،
 ماتم وهکو زولفیهین سیهه، نم ناقه مونازه، تا فلهک دوری
 نهدا، قوربان توی ریگه تم، جهنای وهک جینان کردم به ماوا...
 وهی دیکهش بهکیهق بابهتو دارشتیان تیدایه خو له مهسهلی
 دهستورهدها تک وحدهیک بگره دههدهش تیدا کو بوتهوه.
 له لاپره ۱۴۸ (ناهی) غهدریکی گهرهی له خوی کردوه که دهلی:
 نهو بهبیاضهی لای ملت شعری سیاهی بیته سر
 چ دهوو بیگوتایه: «نهو بهبیاضهی گهردهت». به راستی (لای ملت)
 کوله مستبکه شهوبلهی بهینهکی خوار کردوه.

له بهرهو دامنه لاپره ۱۴۹ دا وشی (زهمزه) له بهینی حهسن که
 نوش هاتووه، له پراویزدا به (مزمزی گورانی) واتای لی دراوتهوه،
 شاعریکی کونی عهرو به له بارهی ناوانان بیره معشورهکی (مهککه)

به زهمزه نم بهینهی گوتووه:

زمرمت الفرس علی زمزم
 و ذاك في سالفها الأقدم

گویا عادهق زهمدهشقیان نهوه به له دهی نان خواردندا ورده دوعا
 دهخوینن وهک مزمز دینه بهر گوی، شجا فارسهکان زهمانیک
 حوکمفرمای بهمنو نهو ناوه بوون ریگهیان کهوتوته مهککهو
 مزمزبان لهسر نم بیره معشوره کردوه، لهوهوه ناوی (زهمزه)
 پهیدا بووه. بیگومان نهکه نهفانه به وهک هزاران دیکه.

له جیاتی مصرعهی دووهی بهینی بهکمی لاپره ۱۵۰ که دهلی:
 نهو نهوم دهکی مهدهت دهکم من
 جهزای قهولی درو با هر درو بی
 له دهسته تاندا دیتووه نووسراوه:

موکافان درو با هر درو بی
 له سههتای بهینی سیم (بی زهم) نوخته بهکی کهمه، دهی (بی زهم)
 بنووسریت. زهم فارسی به به واتای (برین) له (زام) ی ههندی
 لهجهی کوردی نزیکه.

چی له لاپره (۱۵۱، ۱۵۲) لهسر (سؤنیت) نووسراوه، دوواتریش
 له لیستی ههلهکاندا جاریکیان رسته بهکی دورو دریزمان بو دهخانه
 نیوان دیری (۱۸، ۱۹) ی لاپره (۱۵۱) و جاریکیان دوو دیری
 (۱۰، ۱۱) ی لاپره (۱۵۲) مان بی دهگوری به دوو دیری لهوان جودا،
 تا نم تیکه لی که نهیو رینموونهکی له شهرحدا بوی کردوین که
 بهسر هیچ قاعیده بهکوه ناوه سیت نهوه نهی که قافیهی مصرعهی نم
 سؤنیتانه له هر چوارینه بهکی دا قافیهی مصرعهی بهکمه سیم
 هاوچوون ههروه هاش قافیهی دووهو چوارهی، لهوه بهولاهو چ
 ترخیکی تاییدت لهو جزوه ههلهسته دا خوی ناتوینت. گویا (شیخ
 نوری گورانی له نهدهیان عوسمان نویوه هونراوهی کوردی یان بی
 تازه کردوتهوه) کهچی نمونهی شعری مهلای جهزیرمان بو دههینتهوه
 که له بابهق سؤنیت، مهلای جهزیریش لهو لاپره بهی ۱۵۲ دا سالی
 مهرگی هاتووه، بهر له ۱۵۲ سال وهقات فرمووه که دهچینه پیش
 شهکسیر، بیگومان مهلای جهزیریش چ ناگای له شعری روزاواپی
 نهو سهردهمه نهوه. له شهرحدا - لاپره ۱۵۱ - دهلی: (جوری قافیهی
 شهکسیر له سؤنیت کاتیا بهم جزویه: أب أب ح ح هو ه ح ح) گویا
 سؤنیتکان (دابهش کراون به سر سی چواریندا. که له هر بهکه بانا
 قافیهی بهکمه سیم، دووهو چوارم وهک یکن، کوتایهکی دوو
 دیری بهک قافیهی به). جاری با بیرسم تیا هیچ دهنگیک نهبوو دهنگی
 (ج) نهی له نمونهی شعری شهکسیر روون کهروه بیت که دهزاین
 نم دهنگه لهو زمانانای ناویان لهو دوو لاپره بهیدا هاتووه هر پهیدا
 نهی؟ شجا بو بی تالی چوار جارایش لهو نمونه بهیدا دوویات بوتهوه!

بوچی له مو ناوه (هو هو) دوو دهنگی وشهکمی به په کهوه نووساون خو
دهکرا (ح)ش به په کهوه بنوسین. ئنجا که له سهرووی شهرحه کهوه
دهلی:

(له پرووی کیشه وه ئیتالی پانزه برکه به، فهره نسی دووانزه، ئینگلیزی ده
... له وه وه دهرده کهوی که تنها جودا که ره وه په که هه ن سوئیت
هه لاویری له شیعری دیکه هه ره وه په له هه ره چوارینه په کی دا مصره سی
تاک نه ژماری وه کوو په کنو هی جوت نه ژماریشی وه کوو په کن،
له مه شدا شتیک نادیرتیت هوی دمه به شکمی خونهر بیت چونکه
چهندين جوزی رازاوهی قافیه نارای هه په ج قیاسی له سوئیت تاکری
په کیان له قصیده په کی - وا بزانه - صفی الخلی زه مان عه بیاسیه کاه
برقی به له چهندين مه قهعه سی پیچ مصره سی: سنی به رای یان
هاوقافیه نو دووی پایینیان هه ره په که قافه کی تایهت به خوئی هه په
ته مهش نمونه به تی:

ما لمی عیث انکرت
عیث انکرت بعدک ضوء القمر
و اذا ما شت فاسمع خبری
عیث عیث من طول البکا
و بکی بعضی علی بعضی ممی

هم دوو قافیهی کوتای له هه مه مه قهعه کانددا دینه وه وه:

جذب الزق الیه و اتکا
و سقان أربعا فی أربع
پره شیعره کهی گوران له لاپره ۱۵۱ دا قهرزداری نه وه زیه له سر
دهستوری سوئیت رویشتوه، به لکو وپرای خه یالی بهرزو دارشتی
هونه ره کانه سوودی زوری له هه لبهزه ی نه فعیله کان ناو په یته کان
وه رگرتوه که ۱۱ برکه یین [جگه له نیوه دیری سه ره تاکه کی که ۱۲
برکه یی به، هم به حرهش وه کو هیندیکی دیکه هه لده گری په یته کان
ژماره یان به بی نه فعیله کان که بو زور ین، ته نانهت مصره سی سیم له
لایه ن وه زنه وه هه لده گری له جیان (ناخو) به ووشه سی (ناره زو) کوتای
بیت. په یته کان (النهر المتجمد) میخائیل نعیمه هه لده گرن ۲۰
برکه یی و ۱۶ برکه ییش ین. نیوه به یقی په که می به هاریه کهی حاجی قادر
۱۵ برکه یی و نیوهی دووه می ۱۴ برکه یی به. نه گهر (خودا) کهی
کوتای نیوه به یقی په که می به یته (خوا) ده بیته ۱۴ برکه یی و کیشی
دروسته [به لام ۱۱ برکه یی به هه لبهزه نه که ۱۱ برکه یی وه:
نه مردم من نه گهر هم جاره ی تو
هه لبهزه ی ناو په یته کان گوران به جوړیکی زیده به چاو له قصیده ی
(نالی) دا ده بیقی که ده لی:

برق البصر له بهر بهرقو ته له لولوی له نالی

هم مصره وه هه مه غه زه که ده ی به تقطیع وه بخویندرینه وه، به م
جوره:

برق البصر له بهر
قو ته له لولوی له نالی
خف القمر له ئیشرا
قی قیاسه تی جه مالی
روخی تو گوئی که سه ده بهر
گهو هزاری عاشق نه ما
له هه مه جهمه ن دیاره
به انصولی ناله نالی

هم شیوازه ی سوئیت که هیچ فزلیکی زیادی به سر به حره کانو
شیوازه کان دیکه دا زیه، دهرینه وه به ده سه لاق شاعیر، خو هه رچی
کاری دنیا هه په بگره له ناله ندیو خه ره کرسی په وه هه تا ده گاته
ناسمانگه ردی هه مووی بنده به مه هره ق نه وانه ی تیدا خه ریکن. له
لایه ن بوونو نه بوون له کوردی دا دیتمان مه لای جه زیری چهندين
سه ده په له م شیوازه ی هونیوه ته وه. نمونه که کی مه ولوی خوئی به لکه په
له سر هه بوون چونکه ی گومان مه ولوی ناگای له شیعری ئیتالیو
فهره سه بریتانیا زیه.

له لایه ن ریزمانه وه زینه کم هه په له سنی وشه ی دیری حه فته بو
هه شته می لاپره (۱۵۱) که نووسراوه (ئیتالی، فهره نسی، ئینگلیزی).
له لایه ن (ئیتالی) په وه: میله ق ئیتالی ناویکی تایه تیان بو خو یان زیه
وه که عه رب، کورد، تورک، ئلمان... هه یه تی، له بو په ده ی (ی)
نسبهت به خریته دوا ی ناوی ولایتانه وه تاکو میله ته که بگریته وه. که
بلین (ئیتالی) و امان رانواندوه که ولاته که (ئیتالی) نه که (ئیتالی). به
قیاس کوردن ده لیم نه گهر (ئیتالی) راست ی، که راست زیه، پیوسته
قبول بگری به خه لکی (به غدا) بگوتری (به غدی) نه که (به غدایی). جا
نه گهر (به غدایی) په سه مند بکه ین که راستو دروسته ده ی بلین
(ئیتالیایی). عه رب حه قیه تی بلی (ایطالی) چونکه به خه لکی (بصره) ش
ده لی (بصری)... (قاهره - قاهری). دیاره (ئیتالی) راسته وخو له
عه ره په وه بو سه زینو زمانو نو سه رو ناخپوه می کورد بازی داوه.

له لایه ن (فهره نسی) په وه: میله ق (فهره نسه، فهره نسا) بیان ده لین
(فهره نگه) ئیر شه خسی ولای فهره نسا ده شتی بی بگوتری (کابرا
فهره نگه) وه که ده لی (کابرا کورده، تورکه، ئلمان... که نسبهت
وه لای ناوی میله ت وه یا عه شیرت دراو گوترا (کوردی، بلایسی،
عه ره... ووشه کان بو زمانو نه ریتو پو شاکو خوراک... هند
ده چته وه.

ده ی بلین زمان (فهره نگه). که له فهره نساوه بو دانیشتوی فهره نسا
پروین ده ی بلین: (فهره نسا یی) نه که (فهره نسی). له فهره نسه وه

(فهره‌نسی) دیت (فهره‌نسی) له عهره‌یهوه بو کوردی، ب لزوج، هاتوو.

ئینگلیزی به واتای زمانو نهریتو دابو خوراک... جنى خوێهت چونکه میلله‌ته‌که ئینگلیزه.

له پراویزی لاپه‌ره ۱۵۲، مصره‌ی دووه‌ی چوارینه‌که‌ی پیش چوارینی هه‌ره‌ دوایی بره‌گه‌یه‌کی که‌مه. دياره (جاما دل) ده‌ی (جاما له دل) ب چونکه قائمه‌ره‌یه‌ی دوو مصره‌ه‌که‌ی یه‌که‌مه‌ سنیهم (ب حاله دل، ناله دل) هاتوو. به‌مه‌شدا ده‌رده‌که‌وی که‌ ئه‌م مقطه‌ له چه‌شقی سوئیت زیه. له مقطه‌ی یه‌که‌میشدا (نه‌ی شه‌کرا گه‌ردن زعاج) ده‌ی (نه‌ی شه‌که‌را...) بنووسریتو بخویندهریتوه‌ ده‌نا کیشی ته‌به‌لو ناقولا ده‌رده‌جیت.

له لاپه‌ره ۱۵۵ ووشه‌ی (ناکین) به (پر) لیک دراوه‌ته‌وه. راستر نه‌وه‌یه بگوتری (ناخن)ی کوردی هاو واتاو هاو ریشه‌یه‌ت. ووشه‌ی (نیگارین)یش ناشی (جوانانه، یارانه) بیت چونکی ووشه‌که‌ ناوه‌لناوه ئه‌م دوو ووشه‌یه‌ش ناوه‌لکارن. ده‌ی به (نه‌خشین، جوان) لیک پدیرته‌وه. سه‌رنج بگه‌ه (نغزو دوشیزه)ش هه‌ر دوویان ناوه‌لناون. له کوردی‌دا ده‌گوتری (پیاوانه هاته پیش، دزانه بوی ده‌رچوو، دوستانه دووا...) له شیعری نالی‌دا (... برو بازانه نازانه) هاتوو. حاجی قادر (... نازانه ده‌ستی کرده‌ه)ی به‌کار هیناوه. ده‌شی بگوتری (خوراکی کوردان، شای دزیبانه...) و هی نه‌وتویی چونکه له وشه‌کاندا واتای کار (فعل) هه‌یه. ناگوتری (به‌ردی شیتانه، شاخی بلندانه، ترئی ترستوکانه یان شیرنانه و ترشانه...) چونکه واتای کار له به‌یندا زیه.

له به‌یقی دووه‌ی لاپه‌ره ۱۵۶ (تا ضرب المثل همی گویند) له‌نگه‌ر ده‌ی (تا به ضرب المثل) بگوتریت.

مصره‌ی دووه‌ی به‌یقی سنیهم له لاپه‌ره ۱۵۸ که ده‌خویندهریتوه: چه‌ند باشم ز دوری تو غه‌مگین کیشه‌که‌ی ته‌به‌لو عه‌یداره. یا ده‌ی بگوتری (ز دوری تو غه‌مین) یان (ز دوریبت غه‌مگین).

لیره‌دا ده‌ست له نه‌نجومه‌ی نه‌دیبان هه‌لده‌گرم مه‌گه‌ر تیبی نه‌ی که‌ بئیم فه‌یضی به‌گ به‌و شوهرت عیلمو نه‌ده‌یه‌وه چون رازی بووه له‌وه‌ممو له‌نگه‌و لوری‌یه‌ی که‌ له ده‌قی نمونه‌ بژاره‌کان شو‌عه‌رای کورد وا له چاوان ده‌جه‌قن، ب نه‌وه‌ی راستیان بکاته‌وه‌ وه یا هه‌ر نه‌ی په‌نجه‌نیکیان بو دریز بکات یان بوره‌ ته‌ئویلیکیان بو به‌ینیته‌وه، ره‌ت‌بوون لیژنه‌ش له‌وه‌ممو هه‌له‌یه‌و هی خوک‌ریش ناکه‌مه‌ عوزر بو فه‌یضی به‌گ چونکه هه‌له‌ی که‌س به‌ هی غه‌یر دانا‌پوشریت، نه‌ندامان لیژنه‌ش ناکیکیان له‌واته‌ نین خوی بو شیع‌ر ته‌رخان کردیبت.

مین که‌ ته‌مه‌ ده‌لیم له‌ باری فه‌یضی به‌گه‌وه‌ وه‌ها داده‌تیم ناوه‌بروکی

کتیبه‌که‌ی هه‌ر نه‌وه‌یه که‌ به‌ ئیمه‌ گه‌یشته‌وه نه‌ک له‌ نووسینه‌وه‌دا هه‌له‌ی ت‌که‌وتوو. هه‌زار ره‌حه‌ت له‌ گورت نه‌مین فه‌یضی به‌گ.

خوینته‌ری به‌ریز چاو پو‌شیم له‌ به‌شیک‌ی به‌ر چاوی هه‌له‌کان کرد له‌ ترسی زیده‌ دریز خایینی. ئه‌م چه‌ند هه‌له‌یه‌ نمونه‌ی هی دیکه‌ن که‌ لیان تیه‌ریوه‌تم:

له لاپه‌ره ۱۱۰، به‌یقی دووه‌م - له مصره‌ی دووه‌مدا که‌ نووسراوه: پر به‌ ده‌م ب پچیری هه‌روه‌ک سه‌گی هه‌ورامان ده‌ی ووشه‌ی (هه‌ر) له (هه‌روه‌ک)دا به‌ریتوه‌ ده‌نا کیشی له‌نگه‌ ده‌ی‌وه‌ شیع‌ر ده‌شوری.

له لاپه‌ره ۱۱۲ به‌یقی دووایی غه‌زه‌که‌ که‌ ده‌ی:

هه‌ر که‌سی عه‌بدو موریدی مورشیدیکه‌ سا نه‌مین هه‌روه‌کو (هه‌جری) موریدو جان فیدای هاو ناوی تو‌م مه‌به‌س له (هاواناوی) پایینی به‌یته‌که‌ (عبدالقادری گه‌یلانیه) که‌ هاواناوه له‌گه‌ل نه‌و (قادر - قادراغا)به‌ی‌که‌ (هه‌جری - کوردی) عاشقه‌ جه‌مالی بووه.

دوویان به‌یقی لاپه‌ره ۱۱۳ (ئه‌رخه‌شمه‌و گه‌ر لوظفه به‌ هه‌جری نه‌ظه‌ری که‌) به‌م شکه‌له‌یه‌وه له‌نگه‌ یا ده‌ی (ئه‌رخه‌شمه‌و گه‌ر لوظفه) بنووسریتو بخویندهریتوه‌ یان (ئه‌رخه‌شمه‌و گه‌ر...)

له به‌یقی شه‌شمی لاپه‌ره ۱۱۷ ووشه‌ی (دورو...) بکریته (دوررو...) له‌به‌ر کیش که‌ راستی وشه‌که‌ش هه‌ر (دورپه).

له لاپه‌ره ۱۲۳ مصره‌ی دووه‌ی ته‌خسه‌که‌ی سالم به‌سه‌ر شیع‌ری مه‌ولانا خالیده‌وه که‌ ده‌ی:

ب قه‌رارو ئیضطیرا به‌ سالو مه‌ه قاتون دل ته‌گه‌ر ده‌قاو ده‌قی وه‌رگه‌رین له‌ عه‌ره‌یه‌یه‌وه بو کوردی نه‌وسا (ب قه‌رارو ئیضطیراب) ده‌یته (ب قه‌رارو ب شیواوی) که‌ دژ به‌ به‌کترن. توم‌ه‌ز هه‌ندی ووشه‌ به‌کار دین ب ورد بوونه‌وه له‌وه‌ی ناخو‌وه‌صفه‌ یان ناوی واتایه‌ وه‌ک که‌ ده‌لین:

(دل‌م ته‌سکین بوو) ئیضطیرایش لیره‌دا به (مضطرب) هاتوو. نالی ده‌ی:

خاطریکی خوشو شوخو ب غه‌م جه‌معم هه‌ب‌وو لیره‌دا (جه‌معم) به‌ واتای (مه‌جوع) هاتوو. کورد به‌ تیک‌رای ده‌ی (خاتر جه‌م - جه‌معم)

له لاپه‌ره ۱۴۹ به‌یقی پینجه‌م شه‌شم وه‌ها دانراوه که‌ خاوه‌نیان نه‌زانراوه:

وه‌ک من ناگادارم به‌یقی شه‌شم که‌ ته‌مه‌ ده‌قیبت:

وه‌کو یه‌ک دیته‌ به‌ر گوینی پیاوی نه‌حه‌ق صه‌فیری بولبولو ناوازی له‌قله‌قا تا ته‌م به‌یته‌ هی ساله